

Kamil Serdengeçti

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.05.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

4300 Gün

Dört bin     z gündü geçti
Seni son gördüm göreli
Adın neydi artık bilmiyorum
Unuttum gözlerinin rengini
Yüzün sisler ardında
Dudakların silindi
Ellerin titrer miydi bilmiyorum
Sesin belleğimi terketti
Her Şeyin gitti biliyorum
Bakışlarını bilmiyorum
Kalan tek Şey
Ve unutamadığım
Ne gözünün rengi
Ne anlamı bakışının
Bana  yle
Baktığını biliyorum

Kamil Serdengeçti

A Madam

Bakın Madam burada duramam
Çünkü ve lâkin
Ben artık kalıbı saptayamam
Sizi niçin alsın bu helecan
Mohave çölüne (1) mi geçtik aradan
Yıllansız bu çöl, kaplansız,
Bir kaktüs fonunda
Sevgi dikenleri
Kime bu çile emekleri
A madam
B madam
Bu carousel'e (2) oturmadan
Susturun Dixie'yi (3) gücünüz yeterse
Ben
Duramam
Baton Rouge'a (4)
Rendez-vous
Tanım icabı,
Etek şifondan
Sizi üzer mi ben kalsam
Yok Madam duramam
Kalkmışım Alabama'dan
Gelmişim sans-atout (5)
Ve lâkin ben artık
Kaçışı kollayamam.

Geçmişim Mohave'den
Bir de şeyi saymazsak
Diken sevgisini
Kollarım sizin
Kollarıma uzanın
Boynunuz yorgun
Tutuk ve uzun madam
Bilirim
A Madam
B Madam
Yorgun tüllü şifonlu
Bir de kadife olsaydı
Vay taffetas (6)
Mohave çölünde
Seksek,
Hexametron (7)
Kybele (8)
Si belle (9)
Tanrıların anası,
Rüyaların.
Kumlu kumlu
Dolu dolu
Anlatacak
Kadeh ayakları
Kahkaha sefaları
Sefanız olsun Madam

Saatler
Carousel'de dört rondo
Bir iner bir kalkar
Vallah yumuşak
Vallah sarsak
Bir dokunuş gülüşleri
Ağır aksak
Ters yön dönüşleri
Gıdı gıdı
Vıdı vıdı madam
A B Madam
BABA Madam
Anam!

Lâkin madam, yine de
Burada
Duramam!

- 1: Büyük kısmı ABD'de güneydoğu Kaliforniya ve güney Nevada'da bulunan 24.000 km²'lik bir çöl (diğer adı Mojave)
- 2: Atlı karınca
- 3: Burada, New Orleans kökenli, geleneksel veya sıcak caz olarak da anılan Dixieland cazını kasteden kısaltma
- 4: ABD'de Louisiana eyaletinin başkenti
- 5: Elde koz olmadan
- 6: Tafta
- 7: Anadolu ozanı İyonyalı Homeros'un İlyada ve Odissea'da kullandığı altı ölçülü destan vezni. Kökeninde Kybele ve sonra Artemis tapınaklarındaki kutsal dansların ritmi bulunmaktadır.
- 8: Kökleri M.Ö. 6-7 bin yıllarına giden, Hititlerde Hepat veya Kubaba adıyla anılan, bereket ve doğurganlık simgesi Anadolu Anatanrıçasının Frigler ve sonra Lydialılarca (Kybebe) kullanılan en yaygın adı. Efes Artemis'i (Diana) ondan türemiştir.
- 9: Ne güzel

Kamil Serdengeçti

Acımak

Acımak
Bir yerde susmak
Ve bir yerde acımak
bilmediklerimiz gibi...

Kamil Serdengeçti

Acımak Kendimize

Süreler boyu büyütsek ıfık düşlerini
İlk ve en içkin bir başlangıç için biz
Varsak da akışkanlar ötesi sanrılara
Değil mi ki
Bir sabah gülüşünü bile çok görmüşüz insanlığa
Her tan kızılında yine, kahrolacağız
Kahrolacağız
Ve acımak yok bize!

Kamil Serdengeçti

Aç Elini

Sıfır ve küçük yapraklar
Aç elini
Belki kaçan boyutları yakalar

Kamil Serdengeçti

Ademin Kudret Helvası

Hilâfın kudret kaçmasana
Helvasın benden almasana
Söz beşiği gümüşten
Sükût salınır altından
Ger sen, ol ahları almasana

Vahlara yok dedim bu ne devlet
Hisarın sultanı ol sen emret
Kelâm ustanın sapından
Derdest eder altından
Ger umudu benden almasana

Düğüm boğum yok bilinir
Âdem ölür eyi bilinir
Deme saman ayrı sapından
Söz yığidin altından
İki gözü körden almasana

Bor'da pazar masalmış
Geçti ömrüm yalanmış
Yiğit ahrat aşından
Yaşlar saman altından
Gönlüm kurban, alsana!

Kamil Serdengeçti

Affet Beni

Affet beni,
Varsa gözlerin
Sen de...

Ben ki gülmeyi bilmedim
Hiçbir yerde dönmeyi görmedim,
Vardığım yerde
Varılmayan günleri
Ve karaları sakladığım o yerde
Affet beni sen de...

Kamil Serdengeçti

Akil

Hayır, bu değil
Benim gördüğüm eller değişmezdi
Ve o iki ayak ordalarsa eğer,
Hiç bilmeyin
Bu evren tutku değil gitmezdi.

Lâkin
Lâkin bu değil bayım

Ölüm
Akili tutarsa
Akil, tanımadık dostum benim
Dal sakal kok bayım benim
Toprak yok orada
Orada kadınlar beyaz
Ve yatakta kokular Lâtinedir

Asıl korkum ölüm yatay gelir:
Bir sigara biçiminde!

Kamil Serdengeçti

Aklım ve Gururum

Aklım ve gururum
Kalbime indi
Kalbim ayaklarınıza

Ve siz ruhum,
Basıp geçtiniz...

Kamil Serdengeçti

Akşam Çökerken

Bak akşamın çöküşü
Sen nerdeysen
Burda da
Renk aynı
Bir saatler farkı
Üstündeyiz yörüngenin
Bu çember
Küre aynı
Ve renkler
Ki kapanmakta
Niye yolları bir kızıldan geçer
En sıcak ve bir anlık
Katlanış
Yakar bu
Renkler katlanırken
Kanımdan geçer

Kamil Serdengeçti

Akşama Nerden ?

Nereden başlar bu akşam vakitleri
Gün ne dem ikindi olur
İkinci nerde akşam
Hiç bilir misin
Bu geçiş hüznleri
Çizgisi nerde
Hangi boyutta eğilir ışınlar
Başlangıç nerede
Susmadan önce mi biter sesler
Yoksa gün içinde mi uyanır akşam
Bu vakitler
İçimizde hangi ses hangi renge
Hangi duyusu hangi söze
Kimbilir nerelerden geçer
Bu geçişler
Gün geçişleri
Bir sessiz notada biter
Gün gider
Gelir akşam
Yine de ben
Ne olduğunu
Ne olduğumu
Hiç anlayamam

Kamil Serdengeçti

Akşamın Hüzün Bulutları

Akşamın
Hüzün bulutları
Kor mavisi, mor mavisi
Ve alaca halkalarında
Dilim dilim
O kızıl turunc güneşi
Hangi deniz bu
Kalbimin sır perdesi

Sorularım var benim
Yaşamak yetmedi
Denizin tükendiği yerde
Coğrafya bitmedi
Saatlerin emrine
Zamanı kim verdi?

Kamil Serdengeçti

Akşamın Umutları

Akşam,
Kara martı ılıklarında
Yırtılan ağrılar
Eflâtun kızılı
Tutku semalarına
Dalga dalga
Göçen rüzgâr
Kan bulutlarında
Yanan ufuklar
Akşam,
Ve yine batan umutlar...

Kamil Serdengeçti

Amsterdam

Seni daha dün gördüm Amsterdam
Islak, küçük ve mutluydun
Bir mavi kelebek gibi geçtin önümden
Rüzgârın ebrûlî gülüşler bırakarak
Daha dün ki biliyordun,
Tanrı vardı ve inanıyordun
En ince elmaslar gibi damlalar gözlerinde
Bir kuyumcu oturmuş ta yedi asır önce
Bir kandil ışığında, bilmem hangi pencerede
Damlalar gibi, kanallara elmaslar işliyor,
Tanrıya giden kanallara
Gece elmasları
Amstel'de biriken ve oradan Het ij'e dökülen
İnsanlığın kanları ...

Kamil Serdengeçti

Ankara Ayazı

Kaypak ve dönek Ankara'da
İlk ayazı yediğim iklim bahardı
Ve topuklar gibi kim
O akli evvel çocuğu
Yolu yokuştu:
Büklüm Sokağı

Ve öyküler varolur gibi
O sarı evde
Sanki evreni vardı
Yani zaman içinde
Ben,
Şimdi anlattığım yerde:
Dışarıdan ve silinmiş
Bir üçüncü düzeyde...

Kamil Serdengeçti

Arjantin'de Tango

Bir kii üç dört :
Bu dönüşte sevgin,
Bu duruşta ruhun var!
Kesin, keskin, ansızın
Açılıyor yüreğin:
Ferman yok artık;
Arjantin'de tango var !

Kamil Serdengeçti

Arrivederci

Tuhaf değil mi
Bu denli uzlaşmak
Ve silmek varoluşu varlıktan
Bir bellek gerçeğini bile duygudan
Kişi bir gün gelip korkusundan korkuyor

Eski sevgiler üzerinden yetmiş mevsim
Kalan yalnızca bir isim:
Kişi isimlerden korkuyor

Kamil Serdengeçti

Artık

Artık pek kimse yok arayan
Soran...

Çoğu öldü eski dostların
Kalanlarınsa
Dostlukları
Kalmadı

Kamil Serdengeçti

Artık Kanatlıyım

Artık kalmadı tasam
Bulutları vurdum sırtıma
Bir başka deniz, bir başka ufuk
Pupa yelken açtığım
Ve sormadan saatleri
Ki
Artık kanatlıyım
Dünyanız
Eski, esir
Ve kurgular dolu
Dünyanızı patlattım.

Kamil Serdengeçti

Asılsız Sevinç

Bu prelüd bir hiç
Asılsız sevinç
Yoktur inanasım
Tanrım sen banasın

Kamil Serdengeçti

Ateş Kuşu

Tamtamları dans ettiren bu rüzgârlarda işim ne?
Ateş kuşum benim,
Tüm bu gökler kanadı
Tutkulardan alevlerle
Ritimlerden kopuyor
Çılgın terler içinde yasaklara uçuyor...

Kamil Serdengeçti

Avcının Şarkısı

Bir şarkı dinliyorum avcı baba
Sanki üzerime yangın rüzgârları
Kızıl küller
Ve lâv artıkları
Kuzey dağlarından
Bucaksız ovalara
Siyah kuş kanatları
Döne döne
Ben gidiyorum...

Kamil Serdengeçti

Babacığım

Bu yaralar onulmaz mı
Babacığım
Yaralarımı sen sar
Neredesin
Özlüyorum
Bana doğruyu hiç söylemedin
Hiçbir zaman
Hiçbir şey söylemedin
Ama söyleyebilirdin
Hâlâ var olsaydın
Ama yoksun
Babacığım
Sen ki şimdi artık yoksun
Yani artık
Bilemezsin gerçekten hiçbir şeyi
İnsanı
Yüreği
Ve kök ipliklerini
Doğrusu nedir sevmenin
Bilemezsin
Sonsuz sorgular dolu bakışlar ötesinden bu gözleri
Ve çaresiz tutulmayan sözleri
Hep inen
Ve sonsuza dek küçülen
Bakışlar ötesinden sorularla
Gerçeği
Gerçeğin kökleri
Bu köklere
Bir güz üstü
İner miydin
Bilseydin
İpliklere tutunmadan
Ve onları koparmadan
Kuyusuna tanrının
Ters dönmüş doruklar gibi
Karlari lâvlara
Ve yürek boylamlarınca magmaya
Babacığım
Bilir miydin
Bilmek ister miydin
Ne güzel
Bilemezsin artık
Bilmeye mecbur değilsin
Gerçeği
Doğruyu
Sevmeyi
Hiç önemi yok bunların
Ben ruhumla ölürken
Açtığım sayfalarda
Bir derin
Boşluk öğretisi
Boş,kara ve boyutsuz sayfalarda

Gerçek bu
Sonsuz ve kara
Çırpınmalar boşuna
Denklemin sonu sıfırda
İki sıfır, sonsuz da
Babacığım
Ne mutlu sana ki
Denklemin sonundasın
Yoksun
Duymaya, düşünmeye, sormaya, bilmeye
Yoksun
Mecbur değilsin
İstemeye
Ağlamaya
Acıma ve haykırmaya
Yüreğin
Yok ki
Artık
Senin

Kamil Serdengeçti

Bağ Bozumu

Velhasıl bu bağ bozumu keyfinde
Kardeşliği kutsadık
Kızarmıştı salkım salkım umutlar
En içten gülüşlerle yarınları kutladık
Kollar bellerde yüreklerde ritimler
Çılgın esrik çağlardan geleceğe ulaştık

Kamil Serdengeçti

Bahis Bitti

Bahse girerim bahis bitti
Devinimler devrildi

Bir hortumdu ömrümüz
Canımızı emdi gitti

Kamil Serdengeçti

Bakmayın

Bakmayın bir an geldi
Hiç bir düşünmüyorum
Yalın kara renksizliğin kuşağı
Yürek dibin görmüyorum

Eller içre bugün selâm geldi
Tanrı güç görüyorum
Biz nice katlar aştık aşağı
Suyun dibin görmüyorum

Kamil Serdengeçti

Balboa Parkı Var mıydı?

Yok kardeşim
Çok günler geçti
Ben bilemem artık Balboa Parkı
O ikindi vakitleri
Şimdi gece rüyalarım oldular
Ellerin,
Özgür ve pürüzsüz tenli
Şimdi kimbilir hangi mutfağa köle oldular
Yok kardeşim,
Ben bilemem
Geçmiş kutlulukları
O mutluluk anları
Şimdi çoktan birer
Kuru, saygın kavram oldular

Kamil Serdengeçti

Barakanga

Ben Barakanga*
Sekizinci (∞) dönüšte
Bellis perennis**
Susmak zamanı:
Son yudum

Kargaşa
karmaşa
kara tamtam
Ve ruh ankaları...

Bir güneğik maviye
Oturmuş zaman
Susamak zamanı

O yudum
Son yudumdu
Seni
Yudum
Sekiz (∞) boğum

Ve bir artık
Küçük kılçık
Boğuldum!

*: Swahili dilinde bir Tanzania'lı adı
**: İngiliz papatyasının bilimsel adı

Kamil Serdengeçti

Barrakudanın* Burgerleri

Barrakudanın buzlu Burgerleri
İnsan düğümler
Ger sorun dönenceyse
Etleç sezgiler
Aslında iki yok
Bir evde
Evdeş öfkeler

Susuzluk tükenince
Boyutları kutsar yine
Bir yarı kalıp düzeyinde
Evlek simgeler...

* Tropikal ve ılık suları seven, Akdeniz'deki türleri 45-50 cm, okyanuslardaki türleri ise 1.5-2 m'yi bulan, Sphyaena ailesinden keskin sivri dişli, saldırgan, avcı balıklar

Kamil Serdengeçti

Başka Gökler Altında

Sana nasıl ulaşabilirim ki
Sen başka iklimler içindesin güzelim
Başka gökler altında
Yıldızları değişik

Kamil Serdengeçti

Başka Türlü İstanbul

İstanbul'u bir başka türlü tanıdım
Kışları vardı rüyalar boyu
Ve akşam olunca Bebek'ten
Ağır ağır dönen
Yorgun karlar dolu tramvayları

O zamanlar iftarları
Pide yapan fırınlarda
Hiç sormaksızın vatan cephesini
Kuyruk olur, Süreyya'yı anarlardı
Sonra da teravihte gider,
Eskimiş Süleymaniye'de uyurlardı...

Kamil Serdengeçti

Başlangıçtan mı Sonumuz?

Bize yine sonları saymak kaldı
Başlangıçta ne bir eksik, ne bir fazla
Şeslerle gülüşlerle eylemler
İlkönce onlar çekildi gitti
Bir anılar iskeleti getirdi sonra güz

Ardından kış geldi
Ve o iskelet te toz oldu gitti
Başlangıçta ne bir eksik, ne bir fazla
Bize yine sonları saymak kaldı

Kamil Serdengeçti

Bebek

Ba Ba
Bağırarak isterim ki bebek
Eski tenhada
Sana değen kimliğime adetâ
Ki uzak ve suskun bir Yıldırak altında
Elleri, eski,
Tenhada
Bir fırlıdak döner gibi
Takıp da duran,
Durup da vuran
Eğilip de yine
Kaldırıp da yine
Katıp kuşaklar boyu önüne
Bana bensizliğini çarpan
Kimliğini
Bensiz ve şeysiz
Hiç mutlaklığı
Ve tek mutlaklığı
Kadir, Kaadir
Ve tek kimlik
He
Kimlik
Kim
Kimse
Şayet kimlikse kimlik kim
Ben varım kimsiz kimliksizim
Somut, çok Bağıl ve Bağırarak
Bir ses ve yankıları
Ki
Sonu Hiç
Kimsesiz, kim sesi bir ses
Kimiz
Biz
Bir kavram bile değil
Kabukları
Bebek
Küçük kır bebeği
Biz olmadık ki
Varız
Ve kimliğimiz
Biz değil,
Sana değen tenhada
Kimliğimiz
Kaldı...

Kamil Serdengeçti

Ben Hayatı Anlamadım

Ben aslında dostlarım,
Hayatı anlamadım
Bir çiçekler dansı mı?
Kokular tılsımı
Tenler ürperten ılık rüzgârlar
Adalara karşı
Pembe mavilerden bulut umutları
Ve bahçemizin bizim
Beyaz dutları
Sonra göz elâları
Küçük dalgalar
Renkler dolu kelebekler
Sessiz sesler
Büyüler
Gençlik akşamları
Bunlar var mıydı?

Ben hayatı anlamadım dostlarım
Bunlar rüya mıydı?

Yaz geceleri ağır ağır
Yokuşları çıkıp da
Yerleştik mi kayalardan koltuklara
Coşan kahkahalarla en içten anları
O büyülü evrende ay ışıkları
Sonsuz denizlere yayardı
Çılgın neşe, şarkılar
Ve o en sıcak yarınlar
Yarınlara umutlar
Umutlarda biz
Umutlarda ruhlarımız
Ruhlarımızda yarınlar
Bunlar hayal mıydı?

Ben hayatı anlamadım dostlarım
Aslında
Bunlar var mıydı?

Kamil Serdengeçti

Beşinci Mevsim

Bir otobüstü gider
Sonsuza son durak
"Dört Mevsimler" içinden
Bir beşinci mevsimdi, senin elin:
Sıcak, yumuşak
Hiç bitmeyecek..
Uzanan kırlar içinde
İkindiler, akşamlar
Uzak geçmişin
O rüya beldesinde..

Kamil Serdengeçti

Beyaz Kuşlar

Bir gün dur da kuşlara bak
Kanatlarını çırparak
Denizleri aşmadalar
Mavilerin ötesine
Rüyamızı yaymadalar

Kuşlar kuşlar canım kuşlar
Özgürlüğe beyaz kuşlar...

Kamil Serdengeçti

Beyaza Doğru

Eski bir renk bilinci
Beyazı da bilirdi
Karadan çık yola
İnsanlığı temizle
Sil sil akla
Griye varırsın belki
Sonrası bir gönül aldatma
Vur tüm renkleri üstüne
Milyonlarcası üstüste
Tüm umutlar, düşler, coşkular
Gerçek dışı herşey yani
Griden beyaza bir renk kalsa
Gözün varır
Sen varamazsın

Kamil Serdengeçti

Bir An ki Uzayda

Saatlere kendimi katsam da
Koşsam diyorum
Peşimde yine senin güneşin
Ve akşam
Pençesi üstüme çöktüğü zaman
Kanın kanıma yine
Gececek
Biliyorum
Bana bir an vermelisin oysa ki
Uzayda yansıyan kahvaltı sofranı
Yüzlerini bilmediğim çocuklarını
Ve en son attığın kahkahanı
Bir an
Kıtalarca uzaklık arkasından
Ve güneşinle yanmadan
Görebileyim
Seni diyeyim
Sen sen ol o an
Geri git uzayda
Eski yüzünü al
Gözlerine ilıstır uçarı denizleri
Ve gül benim için
Ki o an
Sen artık yokken
Uzayda bir yerde
Kendin için varken
O anda
Dayanabileyim
Kanımın kanına aktığına
Vahşî ve sürgün anılarda

Kamil Serdengeçti

Bir İnsan Erir Gibi

Sana sonra söylerim,
Bir insan gördüğümü
Kasları gözlerinden akan
Lif lif, çile çile,
Döne döve, döve döne
Demetlerle kasları
Köşeye,
Kaldırıma akıtan
Bir şey
Bir şey ki insan gibi
Buz gibi önünde ılık vitrinin
Bir çamurdan buz gibi
Kızıl neonlarla
Cızır cızır ardında
Dönen tavuklarla
Şiş gibi
Bir insan
Gördüğümü erir gibi
Sonra
Bir de ona söylerim!

Kamil Serdengeçti

Bir Kelebek Döner Gibi

Görüyorum geldiğini uçar gibi
Dönen rüyalarından
Görüyorum işte
Bir mavi kelebek gibi buradasın
Benim, sensin, var isen işte varsın!

Saygıları törelere katıp ta bir gece
Yakmışsın gibi
Sanki bir alev penceresinden atmışsın gibi
Bir kelebek
Dönen
Yaktığın ateşin pençesinde

Sanki daha dün
Sen uzakmışsın
Sanki daha dün
Sen yasakmışsın
Görüyorum geldiğini kaçır gibi...

Kamil Serdengeçti

Bir Meçhule

Taşıyan ılık rüzgar
Sürer seni düşlere;
Sarı, solgun sen yaprak
Yollanırsın ötelere...

Kovansız arı gibi
Gözündedir çiçekler;
Şimdi burnunda tüten
Yeşil dolu o günler...

Kamil Serdengeçti

Bir Şey Yok Gibi Artık Anılarda

Bir şey yok gibi artık anılarda
Belleğin bellediği
Uçuşan sisler, gönül perdeleri
Gri tüller
Düşsel geziler
Renk yamaları
Kara fonlarda
Çakan ışıklar
Anımsanmayan yağmur öyküleri
Titrek parıltılar
Belirsiz kıyılarda
Garip kokular
Dipsiz deniz uçurumlarına
Saçılmış o eski anlar
Lekesiz müren balıkları
Ve dalga dalga sarsıntılar
Anları yapan darmadağın ancıklar
Şu tükenmiş, bitik geri dönüşler
Mor ötesi zaman boşluklarına
Anılara değil:
Düşlerine

Yeni düşler
Eski anılara geçer mi
Geçmiş var mıdır?
Yoksa artık her günü farklı
Bir yeni düşsel geçmiş
Yaratıp da yeniden
Yaşadık işte buydu

Mu diyeceğiz?
Diyelim mi?

Kamil Serdengeçti

Biresıfır Sonsuzluk

Beşe dört üçe iki bire sıfır sonsuzluk
Sonsuzluk yendi bizi
Denkleme denk düşmede öngörüler
Varsayımlar yedi bizi...

Kamil Serdengeçti

Bitirivermek Beni

Bitirmek istiyorsun ki bebek
Bir fırlıdış deşer gibi toprağın
Bahar toprağın, ıslak, kara
Ölü toprağın
Al bebek, mor bebek, erguvan
Renkler rengârenk, küçük,
Eski, gülgeç kır bebeği
Yeniden doğdun da sen
Kokuna gülem otundan
Beni
Bitti biter yitti gider
Bitirmek
Renklerin ardına
Bir gÜlkavak ayazına diklemek beni sen
Bensen ki
Bebek
Özlemi
Benden istiyorsun ister mi
Beni bitirmek,
Toprağın yeter mi?
Kır toprak, kıraç toprak,
Sükdür bitmez gidi toprak
Beni doğurgan ölü toprak
Üstünde kır bebeği
Kır bebek, kırsal bebek
Özlem, sanrı yitmez bebek
Bir ben bitsem bittim gayrı
Ger umudum bitmez bebek!

Kamil Serdengeçti

Bitkin Başlangıç

Bu ne bitkin başlangıç
Bir dostluk sonuna
Ne yoksul bir doyum bu
Bir ben-hep, bir ben-hırs,
Bir ben-hiç uğruna
Dönüp arkaya bakmadan
Bir göz bile kırpmadan
Bir dostluğu bitirmek...

Kamil Serdengeçti

Bitti

Bitti artık bütün aşklar
O şiirler eskidi
Gönül bir ince narin kuştı
Karanlığa uçtu gitti

Kamil Serdengeçti

Biz Uyansak da

Çağlar geçti belki artık uyanıyoruz
Biz uyansak da diyemleri bulamıyoruz
Genzek ve dişsel bir sessizde hâlâ duruyoruz
Fakfon* gümüşler sıvadık yalnızlığımıza
Oysa bir kendimiz var ondan kaçamıyoruz

* bakır, nikel ve çinkodan oluşan gümüş görünümünde bir alaşım

Kamil Serdengeçti

Bize

Bize dostlar bize gelin bu çağrılar bizim
Bize sular bize akın susuzluklar bizim
Bize kuşlar bize uçun bu al kanlar bizim
Bizden güneş bizden doğa ak yarımlar bizim

Bizden dostlar bizden giden bu çağrılar var ya
Bizden dostlar bizden akan bu al kanlar var ya
Bizden dostlar bize doğan ak yarımlar var ya
Yıkar susuzlukları da tünçtan sular kalır
Uçan kuşlar andımız güneşe yazar kalır

Bize dostlar bize gelin bu çağrılar bizim
Bizden güneş bizden doğa ak yarımlar bizim!

Kamil Serdengeçti

Boğaz'da Bu İkinci Vakti

Sular durgun, sular sâkin, sular ölgün
Martılar gezintide sanki
Bu sütlü mavi üstünde
Bir ince çizgiler kanatları
Çırpıyor
Âsude Boğaz bu ikinci vakti
Akmıyor sanki hiç akmıyor
Ilık mı ılık ışıkları kaybolan güneşin
Zamanı durdurmuş
Bırakmıyor
Şu kızıl rüya gemisi
Ağır köpükleriyle Karadeniz'in
Önümüzden süzülen
Sonsuzluğa sanki
Bir tek o meydan okuyor

Kamil Serdengeçti

Boğaz'ın Düş Sandalları

Boğazın düş sandalları
İlk anılarda
Mavi yeşil sesleri kürek sularının
Bir tuhaf derinler sessizliği
Gölgeler
Ve beyaz köpükler üstüne gizem girdapları
Deniz üstü bir görünmez yoldur
Gölgeler çeker kürekleri
Gider çıpır çıpır...

Kamil Serdengeçti

Boyutlardan Zaman

Boyutlardan zaman gitmiş
Hacim patlamış, boy devrilmiş
Pos inmiş o düzeye
Dzlemenden kopuk ters yüzeye...

Kamil Serdengeçti

Boyutsuz Bekleme

Bakın burada zaman yok
Sonsuzluk düşünüzde...

Burada gerçek yalnız
Katı, acı, sarı:
Şu boyutsuz bekleme!

Kamil Serdengeçti

Börtüm Böcek

Börtüm böcek kızıl yüzde gezine
Tel örgüler içine yüreğimiz çekile!

Kamil Serdengeçti

Bu Beklentiler

Bu beklentiler...
Uçuk maviden
Hayal köpükleri...
Ve sıra sıra geçmişe
Özlem düzlemleri
Mekiklerle yolculuk
Bitmez ki...

Kamil Serdengeçti

Bu Kaçınıcı Açış

Bu kaçınıcı açış penceremi
Önümde sarı özlem gülleriyle sarılı
Şu filizî yasak yeşilinden sızı dikenleri
Boğum salkım sarmaşıklar balkonuna
Tanrım, gel artık
Yasaklardan kurtar beni
Bugün gideceğim
Tanrım doğ artık, yetiş yakala beni
Bir özgür serzeniş bile çok mu bana
Baksana şu acılar balkonuna
Ve oraya açılan sonsuz denizler yoluna
Çıkacağım artık, küçük, tek ve ürkek bir adımla
Bir yeni doğan serçe gibi, sekerek
Ve dikenler, teller, boğumlar arasından
Yüzüm al alev, gözlerim bahar coşkusuyla sarılı
Balkondan bir tek adım
Kendimi o yola atacağım
Kan kızılı göklerde mor pıhtı bulutları
Bu gurup vakti
Denizin güneş olduğu, denizin umut olduğu
Denizin sonsuz olduğu
Varsan denizin belki de sen olduğu
Bu sonsuz gurup vakti
O yola
Bir garip hışırtısı gölge dalların iki yanda
O yoldan arkamda tüm korkular
Bir kara gölge yaşam
Hiç yaşanmamış
Arzuların umut
Umutların hayal olduğu
O kesişim çizgisine
Yolun denizi bulduğu
Son rıhtımın iskelesine
Kesik soluklarla koşacağım
Ve denizi
Denizde belki seni
Son
Bulacağım

Kamil Serdengeçti

Bu Minare

Akşam vakti
Bu minare
Döne döne
Siyah kuş çizgileri
Mor bulutlar üstünde
Çırpınan sükût
Eski sırların
Alaca kızılı
Ruhum yanıyor
Ve o sonsuz çınar arkasında
Kapkara
Son güneşim de batıyor...

Kamil Serdengeçti

Bu Ne Rüzgarlar

Bu ne rüzgârlar, iklimler ardışık
Bu ne koşulsuz erişimler ki
Bir kısır mengenedir
Altı üstü çaresizlik

Adımlar bitişik çamurlar içre
Beklersin ki dönecek dönmez işte...

Kamil Serdengeçti

Bu Sabahlar

Bu sabahlar koyu demler
Bu sabahlar kaçış
Bu sabahlara sığmadı öykümüz:
Bitişe açılan pencere
Güneşi tuttu
Gök artık kara...
Kapandı sonra pencere
Daha yazılmadan öykümüz

Kamil Serdengeçti

Bu Şimdi

Bu Őimdiyi ićimize oturtup
Sattık eski günleri !

Kamil Serdengećti

Bugünü Görmek

Bugünü görmek güzel kardeşim
Bugün döne benzemez
Yarından da farklıdır
Bugün belki gündemde
Küçük mutluluklar
Bir sarı kır papatyası
Zıp zıp esrik serçeler
K  e başındaki sonsuz  ınardan
şıcak güneş gölgeleri
 rkek mavi bulutlar
Bağrına püfür esintisi
Kıvrak kıvrır poyrazın
Ayağına toprağın anaerkil direnci
Hepsi senin bugün

Bugünü tut kardeşim!

Kamil Serdengeçti

Bugünümüz Dünde Kaldı

Bir sıcak bugünümüz vardı,
Körpe, şen, sevecen
Ve uçar gibi sürüşümüz kaderi
Coşkun, tutkun ve kenetli
İslak, yorgun ve kenetli
Her şeyden önce gücümüz vardı,
Daha dün bir bugünümüz vardı,
Bundan köklü ne vardı?

Kamil Serdengeçti

Bulmaktansa

Arıyorum
Aradığım bir ses mi
Bir rengin özdeyişi
Bir noktanın vurgusu
Yüreklerde ünlem mi
Dediğin neyse ne
Deyişteki deniş mi
Aradığım
Aranan
Benden sana bir geliş mi

Kamil Serdengeçti

Buruşuk Gölge

Buruşuk bir gölgeydi
Peşimde
Beni artık terketti
Ölümün peşinde...

Kamil Serdengeçti

Can Çiçek

Güzel çiçek, can çiçek
Şeklin, rengin ne ki?
Göremiyorum
Kokun yok mu ki
Duyamıyorum
Dokunuyorum
Dokunmasına ama
Yazık,
Kendi parmağımı
Tutuyorum...

Kamil Serdengeçti

Canım

Canım bana rehber ol
Götür beni gizler ardına

Düğömler büyümede
Beklemekte çözümler
İskender'in kılıcı
Saklı sisler ardına...

Kamil Serdengeçti

Can'ın* Ölümü

Bak bir ısıık, bir ııltı
Sular süzer de bir koşu üstüne
Kulaçlan kulaçlan
Son umutları tuzdan köpük yapıp peşine
Ve kasların ağır ağır o derinlik bilincine
Yüzedur açıklara
Ölümün geliyor Can
Kıydan kıydan...

* 1995'te Kumburgaz Güzelce'de yüzerken sürat teknesi çarpmasıyla ölen genç (gerçek adı farklı)

Kamil Serdengeçti

Ceza Saatleri

Haydi bu notalardan çık da yola
Gel o yanan gözlerinle
Şu son saklı gizi yırt artık
Otuz beş yıl oldu
Bitti ceza saatleri...

Kamil Serdengeçti

Coğrafya

Yüzbin saatti geçti
Coğrafya'yı öğrendin mi?
Ben boylamları çözemedim
Kırpiklerin değişti mi?

Kamil Serdengeçti

Cola Yokken Caddebostan'da

Önü yeşil ağaçlardı
Çam, çınar, fıstık, ceviz, kestane
Dışı yeşil ağaçlardı
Cadde adı Bağdat'tı
Yapımdan önceydi
Asıl
Yıkımdan önceydi
Yazlardan altmış yazı
Sırtı delik iskemlede
Çakıl taşlı gazozlarla
Biz
Filmleri açık hava bilirdik
Bond öncesi sinema
Caddebostan'da
Cola yoktu
Gazoz çekirdeği
Leblebili Alaska
Filmler düşler gibiydi
Çektikçe uzardı
Buğulu dublaj sesleri arasında...

Kamil Serdengeçti

Crepe Suzette*

İnandım hadi getir sevgini
Dörtle çarpar, bir tilki yaka yaparım
Mutluluğun tadı ekşi mi tuzlu mu bilmiyorum
Canard rôti à la campagne**, fondue***
Ve Crêpe Suzette'le giderse belki
Yudum yudum bir de Bourgondy****
Olursa yanında a canım
Getir o aşk dediğinden
Sirke de olsa içirim
Parana inanır, mevkiine güvenir
Belli olmaz hani
Seni belki de severim.

*: Krep üzerine karamelize şeker, tereyağ ve portakal suyu ihtiva eden Suzette sosu ile yapılan bir Fransız tatlısı
**: Fransız taşra usulü ördek kızartması
***: Emmental, Gruyère ve diğer İsviçre peynirleri eritilerek yapılan bir İsviçre yemeği
****(doğru yazılışı Burgundy): Fransa'nın Bourgogne bölgesi şaraplarına verilen İngilizce ad

Kamil Serdengeçti

Çağımı Verin Bana

Çağımı verin bana çağımı,
Bağışlayın kutsal yalnızlığımı
Bir eski top gibi
Yırtık,
Atılmış...

Bir eski top gibi zıplayıp da
Güneşlere karşı,
İnsanlığınızdan tekmelerle patlamış...

Kamil Serdengeçti

Çağla Yeşili

Çağla yeşilini sil at paletinden
Karadır kavruk yangın yerleri
Kanları kül dőşek

Sen fırçana acı sarılar dola
Hüzün sarıları, çorak sarılar
Çöl sarıları

Resimle yüreksiz çağımızı!

Kamil Serdengeçti

Çağlayan

Sen
Çağlar çağlayanı
Çılgın köpüklerle delip de
Şu vahşi kayaları
İçimdeki zamanları
Sonsuza akıtan...

Kamil Serdengeçti

Çağrı

Gelir misin?
Dilim dilim ürperişin
Ta mercan büyülerinden
Ve de bütün gökler gözlerinde
Bir yasak anda koparmaya zamanı?

Gelir misin?
Bin yakarış asıp da bir mum gölgeciğine
Kızıl terlerle yakmaya tüm tanrıları?
Sonra, yudum yudum gömülüp de kar köpüklerine,
Döne, döne
Dinmeyen burukluklar içmeye
Söyle ruhum,
Gelir misin?

Gelir, `
Ve bir metronom-okur-gibi-iki-solukta
Yeyip som tanrıdan tekmeyi,
O doru küheylân kemiklerinde,
Söyle ruhum, sen de,
Puİ pul, duman duman,
Yiter gider misin?

Kamil Serdengeçti

Çelik ile Beyin

Çelik sağlam:
Çelik içi atomlar
Atomlarda boşluk var!

Beyin sağlam:
Beyin içi akıl var
Akılda da ruhumuz

Ruhun içi o boşluk!

Kamil Serdengeçti

Çınarın Kedisi

Ankara'da o yokuşu ağır ağır çıkarken
Kızılırmak'tan Dikmen'e doğru
Bir köşede gördüm o yorgun, eski çınarı
Öylece beklerken
Eteğinde kavruk, kuru yapraklarla
Dibinde bir küçük kedi gülüşü
Kimbilir kaçınıcı torunu
Zamanda geri geri
Bembeyaz sisler ötesinden
Hercaî büyülerle
Bir karlı sokak anısına doğru
Eski ve artık yok olmuş lâmbaların
Ölgün, suskun, durgun ışıklarında
Parıldayan
Ve beni hep aynı yerde
O bembeyaz çınarın dibinde
Gözleriyle
Karşılayan
Küçük ve sarı
Sarman kedinin
Büklüm sokağın o eski köşesinde
Öylecene
Her gece
Sessiz
Ve sorular dolu
Bakışları
Ve kısık ve kesik
İncecik
Miyavcığı
Sarman kedinin
Gölgesiz ve zamanlar ötesi
Bir çift göz parıltısı
Sessiz karlar üzerinde
Bir çizgide
Hâlâ duran izleri
Bir cevapsız soru gibi
Neyi beklerdi
Niye beklerdi
Bilen kim
Uçuşan karlarda lâpa lâpa
Ben
Ve onulmaz düşleri ilk gençliğin
Çıtır çıtır karları ezerken ökçelerim
Hep birlikte o çınarın gizemine
Bir görünmez kapıdan girerdik
Ve tanrı şahidimiz olurdu belki
Sarman kedinin gözlerinde
Zamanlar ötesinden
Duygu, düşünce ve düşlerle
Kendimize giderdik
Bir an
Saatlerin durduğu

Ve zamanın hiç bitmeyecek bir sonsuzu vurduğu
O an
Tüm suskular arasından
O çınarın dibinde
Sarman kedinin ısıldayan gözlerinde
Şahidimiz tanrı olurdu
Bizim de ruhumuz olurdu bir an
O an
Yüreğimiz girdaplar içinde bir çılgın ritmi yakalar
Ve bağrımız karlara
Gençlik, gelecek ve umutlara
Koşardı
Bir adım bile atmadan
Gözlerinde
Sarman kedinin
Bembeyaz ve karlar dolu dallarıyla
Çınarın
Kollarına
Bağrımız dolanırdı
Yürüyüp giderken
Geriye
Bakmadan
Dönmeden
Öylecene
Ökçemizi ezerek
Biz
Gençlik
Ve rüyaları
Ankara'nın

Kamil Serdengeçti

Çiçeklerin İkindisi

Bir ikilem yaratıp yine
Düşleri yırtmak
ve sonsuzla ufkun birleştiği yerden
Sana varmak
Bu ikindi çiçekleriyle
Ve bir ses olsun diye
Ölümde yankılanmak
Tanrı
Neden bu kadar güç
Biz kendimizi bilmezken
Bir çay ve simit kurusu
Bu ikindi vakitleri
Geçmek bilmezken
Niye
Neden
Bu denli sensizlik
Rüzgârın yaprakları
Binbir kısık hışırtı
Ve sessiz sözlerle
Düşe takıla
Sana gelirler
Bilir misin?
Bilir misin
Niye ufku doldurur
Ufuk varsa
Karaysa
Renklerin en aklanmazı
İnsanlığın yazgısı
Neden bu kadar güç
O
Kendini bilir mi?

Bir kuru simit çayı
Çiçeklerin ikindisi
Ve bu denli yankısı
Sessizliğin
Bir ses olsun diye
Ölüme varmayı
Neden
Niye
Bilir misin?
O kendini bilmezken
Ufukla düşlerin ayrıldığı yerden
Sonsuzu yırtmak
Ve seni bir de seni yaratıp yine
İkiye varmak...

Kamil Serdengeçti

Çile

Vay be çilem çile
Sen de biter misin
Çekile çekile
Gün olur sen de
Sen bile
Bile bile
Daha doyamadığım
Öğünler boyu canıma
Burnumdan getirdiğin kanıma
Çeke çeke
Sen de bıkar
Tükenir
Bırakır
Çekilir
Gider misin?
Ha be çilem çile
Sen çekilir misin?
Söyle

Kamil Serdengeçti

Damızlık Şiir

Bir damızlık şiir gibi akıttım ömrümü
O kör kısraklar koşulu faytonda...

Kamil Serdengeçti

Değişti Bu Dünya

Dünyayı değıştirdiler
Soğuk artık güneyden geliyor
Üşüyorum
Üşüdükçe giyiniyorum, eski alışkanlık
Giyindikçe üşüyorum
Bir küçücük çocuk oldum yeniden
Ürküyorum!

Kamil Serdengeçti

Dekor

Eski bir kapı dekoru gibi
Bu sahneyle bağlantım

Oyun bitti
Kara perde birazdan
Son defa inecek,
Seyirciler gidecek

Ve beni yavaşça sürükleyip
Sessizce bırakacaklar
O eski dekorlar mezarlığına

Gıcırtım bir daha duyulmayacak...

Kamil Serdengeçti

Denize Bu Sorgular

Açıldı açıldı açıldı sular
Bir ölü süt maviye
Bugün
Ölgün
Durgun bu deniz
Bağrındaki giz
Örtüsü bir gök ayna
Mavi süte karışmış
Yaşam gizemleri
Aradaki çizgi
Bir sır:
basit,ürkek-titretek bir virgül,
Denizin üstünde
Kesişmezin noktası
Altında sorular
Üzerinde sorgular
İkilem yosunları
Bağıntısı belirsiz
Bu duraksak ritimde
Kim bilir
Bilen kim?

Kamil Serdengeçti

Diyafragma

Bu diyafragma göğsümde
Beni ikiye böldü:
Üstü elem
Altı keder

Al git beğendiğini!

Kamil Serdengeçti

Dolunay

Bu gece evreninde
Sessiz
Ve güzelsin dolunay

Altında
Gümüş ezgiler dolu duyuslarla
Susan
Dünya denizleri
Derinliklerinde evren gizemleri
Ve bütün o çıplak tutkular
Yüzünde şu esrik deniz meltemi
Dolunay
Gecenin içli güneşi
Yüzlerin en içteni
En insanı
İnsana en uzağı

Bir avuç açsam yoksundur
Güzel güzel,
Güzelin tümü gibi

Kamil Serdengeçti

Döne Söne Gider Olduk

Hayat durdu
Ben-varlık
Döne söne gider olduk

Susmak mı
Sussa mı?

İnsanlık öldüyse çevrede
Tüm değerlerle birlikte

Konuşmak mı?

Çamur çamur çamurlar
Yüzsüz ruhlar
Ruhsuz yüzlerde

Gider iken olsun
Basıp sığışmak mı
İnsanlaşmak mı?

Kamil Serdengeçti

Döner Yerler Yüzünde

Tanrım,
Döner yerler yüzünde
Gölgeleri görmedik
Bir sen vardın üstünde
Güneşı beğenmedik

Kamil Serdengeçti

Döngüler Dönencesi

Sus artık
Bitir şu dönmeleri
Sus
Sus sen...

O gönül ki
Çelişkiler çırpın döngülerle
Savrularak
Ve boyutlardan zamanı
Burgulara vurarak
Girdaplar altı dünlerden
Çılgın esrik ivmelerle
Uçarak
O kahırlar doruğuna
Çingiraklar asarak
Kayıp dip buzullarından
Mutlaklığı
Yoğurarak...
Öyküsü bitmiş dünlerden
Sonsuzluğu sağarak
Sana geldi
Gelmede
Bu dönen döngüler dönencesinde...

Sen artık
Bırak dönmeyi kısır kısır

Koy gönlünü
Sus artık!

Kamil Serdengeçti

Dört Ciharlık Sofra

Toplu gezegen süreçleri ki yaşansa da
Bir avanaklık öyküsü idi
Gelir dayanırdı sonunda
Yaşanmasa da
İki dolambaçlı yol vardı
Ve siz meleşim
Kalınsa da olurdu
Dört cihar değil bu iş diye
Filhakika
Kalinmasa da
Bir insanlık tutkusu vardı yalnız soframızda
Yer elması suyuna ezdiğimiz
Gülünç bir bahçe şöleni ve ağaçlar arasında...

Kamil Serdengeçti

Dragos

Siz Dragos'u bilir misiniz?

Yıllar öncesi bir yazlardı çocukluğum
Güneş, bir esrik sabah esintisiyle Kartal'dan
Silüetler, gölgeler
Ve silsile tepe hülyalar arkasından
Bir mahmur porselen
Bazen nar, bazen mercan
Rüyalar üstüne doğarken
Kaşıklar çayları şıkırdatırdı...
Bahçe balkonlardı
Biz
Turuncu ve eski moda
Ahşap şezlonglarda gıcır gıcır
Dizimizde kim işlemiş sabah örtüleri
Başımız gerisinde o gizemli balkon tülleri
Bir altın sükûta daldık:
Hiç değişmezdi
Açılışı yapan hınzır saksağan
Ve ilk kokuları fıstık çamının
Önümüzden
Birden
Bir rahvan çizgide geçişi
O ürkek beyaz martının...

Kamil Serdengeçti

Dünya Malı

Kuru kalmış dünya malı
Tarlasında taşı fazla
Batağına sazlar dolu
Gidenlere sözü fazla

Kime kalmış dünya dolu
Hevesin de yeri fazla
Kimler geçmiş kalmamalı
Düşünmenin işi fazla

Aç yüzünü, dök örtünü
Beyaz göklerine kusacam
Urdun tekmeyi, neye kıldın beni
Aç kapıyı, kör dünyandan çıkacam.

Kamil Serdengeçti

Dünya Şehirleri

Sana daha da bir şeyler söylemek isterdim
Gördüğüm dünya şehirlerinden
Bir mimari, bir nehir
Ve işte gölgeler üzre oyunları
Denizlere dökülen...

Hepsi aynı hepsi bir
Binbir yüzlü bir küçük şehir
Tümünün odaklandığı
Hep aynı duman, aynı kir
Tarih, dil ve iklimler arkasından

Yirminci yüzyılda şehirler
Dünya şehirleri
Adları ayrı
Oysa kara sarı beyaz
Hep o ilkel oyundur akar,
Akar ayak yollarına
Ve aynı sinek, aynı koku
Egemen aç sofralarına

Güneşin daha erişemediği gölgeleri vardır
Köşeler boyu
Çamurların yitirdiği

Ve duvarlar
Duvarlar arkasında
Uygarlığın adına
Cılız bir cam sesi gibi
Hıçkırırken kırılan insan sesleri...

Kamil Serdengeçti

Dünyanın Ahvali

Kimsenin hakkı değildi paylaşılan gerçekler
Dünyanın ahvali ezdi bizi
Sevgi neymiş dünya niye
Dertlenmedi sevgisizlik
Bu boşluk kahr etti sildi bizi

Kamil Serdengeçti

Düşler İzdüşümü

Yaşam belki bir sevgi düşüydü
Tüm düşler izdüşümü
Kara dip yosunlarına
Takıldı gitti...

Kamil Serdengeçti

Düşlerde Yaşam

İçimden dökülüyor yılların sesi
İçim eriyor gidiyor bin suslar ötesi

Artık
Sabahları güneşi görmez oluyorum,
İçimde bir sıkışık yığınlar öfkesi
Kalbim
Bu mezar
Çimentodan pek
Harmanlanmış sarı acılar kafesi
Artık bulutlar bile yok dünyamda
Size hasretim ben kızıl akşam güneşleri
Nerdesiniz geçmiş düşlerimin
O "bir gelecek sevgi" sessizleri
Şeklinizi bile görmeden ben

Böyle mi olmalıydı
Bir nokta bile değil
Ben ve bütün yaşamım

"Düşsel yaşam"
Düşlerde vardır
Hani ya
Yaşamda düş
Düşte yaşam

Ya düş yoksa?
Bir ufuk çizgisi bile
Hadi geçtim
Bir noktacık
Yoksa
Düz çizgi
Düz çizer elektronuz artık...

Kamil Serdengeçti

Düz İnsan Toprağı

Düz bir insan bugün
Üç nokta ve boyutsuz
Çabaları çapala hey hey
Feleğini varsay, kirini umut
Ve soy
Soy ki
Toprakta
Soy toprağı
Toprak soyu
Bugün bir insan, düz
Üç boyutu nokta gibi
Nöktaları boyutsuz
Elleri toprak gibi
Toprağı soysuz.

Kamil Serdengeçti

Ebem Kuşak

Çizgileri çekmeden
Ebem kuşak gök kuşak
Yüreğim tüm renklere dolanarak
Daha nice gideceğim
Neyin berisinden hangi ötelere
Ötesi var mı bu çılgın
Yaşam bitmişse artık.....

Kamil Serdengeçti

Edimler Bilmecesi

Ah bu varsıl serzenişler
Bir edimler bilmecesi
Olmazlar masasında
Olasılıklar cetveli...

Kamil Serdengeçti

Ekşi Otlar

Ekşi otlar gibi selâmlar
Selâmlar ki damlalarca
Bir kırık alkolde akarlar...

Kamil Serdengeçti

Eliptik Kümeler

Bu eskilikler üstünde
Eliptik kümeler
Sâde sevgi tozları
Kırpıntılar
Kelâm süpürgesinde
Hayâl çöpleri...

Kamil Serdengeçti

Ellerin Üşümezse

Sevgiyi dondurdum bir acı buzul gülüşünde

Al götür istersen
Ellerin üşümezse...

Kamil Serdengeçti

Elton* Söylerken

O küçücük dokunuşlar
Fısıldar gibi
Fısıltılar akar gibi
Kulaklarda ince, incecik
Sevgi nağmeleri
Her biri bir yeni dokunuşla
Okşar gibi

Sesler küçük
Sesler gider
Renklere
Ve renkler
Gün batısı, tan kızıllı
Bir öte düşler masalı
Sorgular, suskular üzerinden
Tanrıya doğru...

*Brezilya'lı samba şarkıcısı Elton Medeiros

Kamil Serdengeçti

Epsilon-Ra Evreni

Sen varken
Ve o dal çatalları:
Kart, kuru, çıplak,
Kulelere iç bükey
Başlamak
Boşluğu düşünmeden
Başlamak:
Bugün bir epsilon-Ra
Ve evren tanısına varmak
Yarık ve düşey ögelere
Bencelikler sıgdırmak
Sen varken
Ve o çatal dalları...

Kamil Serdengeçti

Erebus'un* Acısı

Negatif enerjileri attık
Bu dönüşüm biçiminden
Kevser ile ıslanmış
Mahmurlukları
Bir gazap dönencesine
Davamız köklerle bizim
Zaman tüneline ilk büyük aç
Bir ıslak devinimde
İlk patlayışı
Sonsuz çekirdeklerin
Unutma varlığın
Yokluğun ilk karesi
Bu tayf duvarları
Karalarla otururken
Göğsüne Erebus'un
Takvim yoktu
Ama ilk sancı
Giz yuvarlarına
İlk acı
Evrenin ilk açısı
Bu sancı
Benim ilk anım oldu
İlk an'ım
Bellek nedir
Belleğin köklerine
Bu iniş
Garip bir çizelgedir
Sonsuz siyahlarla
Karanlıkların odaklaştığı
Evren sayılarında
Bir izdüşüm
Algılar ötesi bu kördüğüm
Varlığın yokluğa ilk uçuşu
İlk giz, ilk aç
Bu dönence rüyasına
Bu hançer
İlk acı
Sırlar değişir
Kuarklar
Atomun kırık güçleri
İlk tanısı evrenin
Ve ilk gizem
Gizemlerin kökü bu
Biz ona varız
Biz saydamız
Bellek nedir
Bellek varsa
Bir ilk gizem kanadı
Yakarışlar üzerinden
Uzayın ötesine
Bilinç fanusu
Balam

İlk açının kırık kökleri
Kökl r kanadı
Bu densiz, dengesiz
Devinim doruğunda
İlk kandı
Daha kuşlar uçmadan
Ve dünya öncesi
Ve güneş ötesi
İlk acı:
Samanyolu parçalandı!

* Erebus: Mitolojide başlangıçtaki primordial boşluktan (Kaos) gelen Dipsiz Karanlığın tanrısı

Kamil Serdengeçti

Eski Günler

Eski günler hep izdüşümlerde:

Kesik çizgiler
Silik ve soluk
Bir geçmişler perdesi

O ocukluk baharlarından
En taze bir yeşil çiğ şimdisi...

Kamil Serdengeçti

Eski Pencere

Önce dostluklar bitti
Sonra renkleri öldürdük
Ayrılmak zamanı geldi artık eski pencere
Özleyeceğim seni

Belki ölürken bir salise gerçeğinde
Yine senden dışarı bakacağım
O biçimsiz incire bir selam
Buralardan uçacağım

Ve sen yine olağan aymazlığınla
Bu boş odaya bakacak,
Hiçbir şey anlamayacaksın...

Kamil Serdengeçti

Eski Sema

Velev ki yedinci katında
Bu ulvî semânın
Bir güneş de bizim için doğuversin
A cânım
Bir eski semâyâ vursun sazın
Varsın
Hâline ağlasın
Yansın
Kalsın
Ama rüyama dokunmasın
Onun için ne olur
Güneşe doğma deme
Çocuğum
Ben varım
Sensiz
Güneşsiz
Islak
İsiz
Yalnızım...

Kamil Serdengeçti

Esneklik

Bir haslettir esneklik
Gün geçişleri
Sıra dizi gelişleri
Bir öz biçim düzlemi
Ve duraklar
Son bir istek uyanışında
Ardışık
Kavaklar
Esnekliği
Eylem yaparlar...

Kamil Serdengeçti

Farzet

Farzet
Farzı kifâye et
Kâfi olsun
Gelmese de

Yeter ki
Emret sen
İste
İstemesen de...

Kamil Serdengeçti

Felaket

Felâket artık sivrisin
Sivri
Sivriliklerle
Döşenmiş gülüşün
Yoktan nirengi
Ve kerâmet eğrisi
Yok ki
Felâket sevgisin
Sevgi seni sinire dikti
Diken üstüne
Bir keriz kerteriz
Bileşimi bitişti
Diken üstüne sevgi sivrisi
Bu zıpır
Kıpır vay kıpır
Dantel gipurdan
Dökmüş direnişi
Kırdıysa kıvrık sivrisi
Kıvırcık sevgiler
Servilerden sivrisi
Sivri sevgiler
Sevgi sivrisi
Vızıldar vızıltısı
Kıpranma kor alaz
Bağrına ıştırın sivrisi...

Kamil Serdengeçti

Fikrimin Sonbaharı

Fikrimin bir sonbaharı vardır
Takılmaksa
Akıl orda kalır
Ve bana gerçek
Dediğin düşler
Kırpiklerde
Bir onlar vardır...

Kamil Serdengeçti

Garibim

Ve şarkılar söyledik biz de değil mi Garibim,
Ömrümüz üstündeki o ölü, ölü güneş yıldızına

Hâlâ,
Bir dayanağımız vardı belki
Bir yerde biz
Biz mutluyduk sanki...

Kamil Serdengeçti

Garip İkindiler

KIZMAYIN, BİR GARİP İKİNDİLER DUymAKTAYIM
VE EN SUSTUGU YERDE EVRENİ BULMAKTAYIM:
Eski ve çok saklı bir bilinç ki derine
Koyu piramit gölgelerine
Sinmekte zamanın yapışkan hücrelerince
Bir bilim gibi tanrım, ağır ağır
Kendiyle tanışan
Bir mitokondri
Elektron mikroskobunda
Zamanın en eski ve uyumsuz paraziti
Bir ilk değinti
Ve hâlâ burkulmayan öyküsü
Enerji ve insanlığın
Kendiyle hâlâ tanışan
Bir bilimde örneğin
Arandığı zaman
Yani hâlâ süsuyorken
EN SUSTUGU YERİNDE EVRENİ BULMAKTAYIM
KIZMAYIN, BİR GARİP İKİNDİLER DUymAKTAYIM...

Kamil Serdengeçti

Geldin mi?

Kimi tanır gibi oldu mu
Kimi susardı
Biz
Sevdiklerimiz
Ve gözlerinde alaca iklimler titreşen gölgeler
Uyuduklarında

Bir ülküydü belki
Belki tanımak seni
Sıradan bir işlem gibi
İki pasaport ve dört gözlük arkasından
Aramak seni
Yine geldin mi
Yine ve tanrıya sormadan
Bir beyaz bulut gibi, rüzgârın bilmediği
Sen
Geldin mi?

Kamil Serdengeçti

Gerçek

Doyurmuyor artık beni
Kâğıtlara üfürdüğüm söz dumanları
Bıraktım artık imgeleri
İmge kökünden türevsi simgeleri
Çıplanmak istiyorum
Ve biliyorum ki gerçek
Arıttıkça, soydukça, indikçe
Çıplak köküne
Gerçek artık
Yok olur
Gerçek yoktur
Gerçekten

Kamil Serdengeçti

Gerçekkaçlık İçinde

Bu hangi sevda yedi cihanım
Hangi sözler yetti size?

Gerçekkaçlık içinde
Gerçeğin hep dışında
Anıları mevsimlere katarak
Düşleriniz geldiler
Siz hep gittiniz...

Kamil Serdengeçti

Gidiş

Sen unutma bir gidiş var derine doğru
Bir ulu cihân duruşunda
Yorgun, siyah ve mücellâ
Bir musalla taşında
 En eski akşam ezanları
 Ve sirlara taktığın kandiller arkasından
Bir susuş, önüne doğru
Yontup da tesbihler gibi kademleri
Bir eski akşam vakti
Ve daha hiç ağzını açmamışken insan
 Bir saygı bu, doğanın sana son defa duyduğu
 O en ilkel su sineği ve sanrılar arasından
Bu gidiş , üşür gibi,
Bir ön bilinç hafiften,
Ön karanlıkları ve derine doğru
 Çaresiz ve kutsal
 Bir ulu cihân duruşunda
 Yorgun, siyah ve mücellâ
 Bir musalla taşında
Bir ard soru:
'Kaldım mı ?', arkasından
Bir eski akşam vakti notası
Ve daha hiç ağzını açmadan insan.

Kamil Serdengeçti

Gittiler

Seninle çiğdem çiçekleri
Eski cennetlerin titrek râşeleri
Bir esmer yazda gittiler
Gurbetler gibi dünyadan

Şönen ülkeler gibi
Ülküleriyle
Silindiler gittiler
Silkindiklerinde rüyadan

Gittiler mevsim türküleriyle
Kovuldukları kapılardan
Yeşil taş toplamaya aylara

Ve dönmediler bir daha
Süpürdükleri sokaklardan rüyalarla
Süprüldükleri rüyalarına cennetin
Bir esmer yazda mustanglarla
Caddeler boyu günahlarla
Sürünen
Bir yüzyılı sürüyen o kaybolmuş cennetin

Kamil Serdengeçti

Golgotha

Yol yoksa, yol yoksa
Ve yarını da bırakırsak
Nerede kalır Golgotha?

Kamil Serdengeçti

Gonca Solarsa

Bir çiçek niye solar
Gonca iken göstermeden yüzünü
Neden daha bir kelebek
Ebrulî, hercâî,
Sarı, mor, mavi kanatlarla
Hiç konmamışken üstüne?

Kamil Serdengeçti

Goncanın Son Gecesi

Deniz sâkin ve yakamoz yok bu akşam
Bizim dünkü gonca gül
Dağıtmış solmada
O kanlı kızıl gençliğe soluk beyaz hâreler
Kat be kat kaç katmer
Yine de inan ki kokusu daha bir içten
Daha bir dolgun
Belki son gecesi bu
Suskun
Yine de daha kararlı ve olgun
Kimseyi bilmezlenmiyor
Ve yeni doğmuş yarımaya
İyice içine çekiyor
Belki deniz üstü son ışıkları
Turuncu mu turuncu mehtabın
Sonsuzlara uzanır gibi
Gül, bu göz oyununa artık
Gelmiyor...

Kamil Serdengeçti

Gönül Gözler İçine

Bir bakışlar ki gönül gözler içine
Sitâre sözden girer sonsuz âhenkler içine

Kamil Serdengeçti

Gözlerinde Devrimler

Gözlerinde devrimler, saat çiçekleri
Gün batımına yürütenler elmas küreleri

Kamil Serdengeçti

Gri Bahar

En sıcak sesleri susturdu
Renksizliğin renkleri
Bu bahar, gri geldi
Gri, siyah üstüne...

Gri kuşlar siyah çiçeklerde
Renk aradı
Tüm renkler renksizliğe yankılandı
Kara yumrularda düğümlendi soğuk çığlıklar
Sesler pesten sessize, hıçkırır gibi suskular...

Ve nadasa bırakılmış karalar üstüne
Hiçlik ekildi
Hiçlik, koyu ısırgan grisi
Sessiz, kısık seslere serpildi, filizlendi

Bu bahar, beyaz kuşlar hiç gelmedi...

Kamil Serdengeçti

Gül Be Gül

Geçiniz gül be gül gülüşler üstüne
Bu en zayıf köstek
Kötebek saatler üstüne
Bir sürekli duruş sağrısı
Sayrı saydam saygı üstüne

Kamil Serdengeçti

Gülen Yüz

Tam da bugün
Karşıma
Bir gülen yüz çıktı
Gülen bir yüz
Karşıma
Bir yüz
Gülüyordu
İster inan inanma
Bu yüz
Gülüyordu...

Kamil Serdengeçti

Gün Üfürüğü

Hayatım, el aman, göz aman
Ne bereket mi sezinler ne düzme canları
"Bir yalın gün üfürüğü" de
Yeter
Bırak karıncaları!

Kamil Serdengeçti

Günaydın

Günaydın tatlı sabah kargaları
İnatçı sesleri ilk gençliğin
Temellere inen
Doğan günün kökenine
Ve daha birçok şeye
İstek ve saygıya
Anlamaların törelerine
Ve örneğin
Sevginin o ilk gününe

Kamil Serdengeçti

Gündöndü İklimleri

Geriye doğru bir çark edin küçük umutlar
Yerinize sorgu dikenleri
Başkaldıran çiğ sarıdan
Gündöndü iklimleri
Her yeni günde bir esrik başkalaşım
Ve soru dizeleri:
Kimsin
Nerden gelir, nereye gidersin
Anlaman ne?

Kamil Serdengeçti

Güneşin Böcekleri

Küçük böceklere koydular güneşi
Ölgün güneşi, durgun güneşi
Küçük böcekler
Yüzyıllar boyu
Taşıdılar mor kayalara
Dalgın meltemler üstünde
Yüz binlerce böcekten
Menevişli mehveşli
İpek kanatlar ile
Taşıdılar güneşi
Ve serptiler
Damla damla
Kan kan
O eski, kaybolmuş ruhlara...

Kamil Serdengeçti

Güneşin Gülüşü Heybene

Bir heybe torbayı koy göğsüne can dostum, kıra çık
Bağrını ver okşasın mavi yelin saçları
Aç iki kulağını sâde kuşlar cıvılına
Yüreğin gümbürdesin toprağın davulunda
Kanını alevi sarsın, yanağını kızılı
Bu güneş öz ana, gözlerine bakan da
Ve ciğerine çek tüm kokuları
Gelen geldim diyen bahar bu
Çek doldur doya doya
Bir omuz da sen ver yeni doğan tanrıya
Ve doldur heybene :
Taze toprağı,
Çiçeklerce renkleri
Rûzgârlarca okşayışlar,
Cıvıl cıvıl ötüşleri
Ve güneşin gülüşünü
Yürü git hayata doğru.....

Kamil Serdengeçti

Güzel Günler

Güzel günler nasıl başlar bitişlerden ötede
Derin uykulardan mı doğarlar sessizce
Yürek ısıltıları ve katmer güller üstüne
Yoksa duygular mıdır önce açan
Sezgiler ötesi ince sırlar içine

Kamil Serdengeçti

Güzel İnsan

Güzel insan, iyi insan
Kendim içre, dünya üzre
Hep seni arıyorum
Her yanımda bir başka duvar
Yıkamıyorum
Sağlam duvar, beton duvar
Parmaklıklar
Sana ulaşamıyorum
Oysa bir giz var
Yasak,
Bulamıyorum.

Kamil Serdengeçti

Haki Bir Soluksa Yaşamak

Tuttum mu bir kez küçümencik ayı ben
Tuttum mu bir kez en uzak yıldızı ben
Sen kal yerde o zaman
Sedân kalsın, sazın kalsın
Bir soluk olur ben balam,
Hâki bir soluk,
Ve yaşarım
Bir kanat gibi
Ben,
Ağlarım

Kamil Serdengeçti

Hamburg'a Bu Geliş

Şimdi bir esrik zaman rüzgârı
Bulutları aşar da
Dönen bulutları, koşan bulutları
Ve bir taze çam buğularına dolu dolu
Yürekler dolu ikindi yağmurları
Gölgesiz, koyu, gri yeşiller ülkesiydi
Bulutlar ötesi yâd eller,
Zaman aşımalarının
Serin solukları
Biz inerdik bir rüya gibi
Esrik, savruk ve koyu gri
Yağmur tüllerinden renklerle
Alster kıyısından yukarı doğru
Binbir çiçek kokuları
Ve ıslak özveriler ardından
Bir ilk umut gibi
Bağrına Hamburg
Ve o titreşimler iliklerimize
Ilık yaz nefesleri
Kuzey denizlerinden
Sakin zaman dilimleri
Bir ikindi vakti küçük adımlarla
Yürür, yürür giderdik.

Kamil Serdengeçti

Hayal Arkadaşım

Nasılsın?
Sana soru bir tek nefeste
Tek bir gri-yeşil bakış
Ve yüz binlerce saati aşan
Anlayış
Anlayışın bilinci

Sussan bile
Duymasan, bilmesen beni
Varlığım, kimliğim,
Dünya üzre yerimi
Yaşayıp yaşamadığımı
Ne yüzüm şeklini,
Ne adım hecesini

Sen
Hayal arkadaşım
Beni anlarsın
Nasılsın?

Kamil Serdengeçti

Hayatımız Hiç Yaşamadığımız

Hopla sıçra yaylan zıpla
Koş var güçle soluksuz
Önüne katıp da umutlar mavisini
Ardınca sürükleyerek en sıcak düşlerimizi

Biz öyle şaşkın, boynu bükük
Geriden
Sessizce bakalım
Bakakalalım
Olduğumuz yerde
Nerden gelip nereye
Bir deli rüzgâr gibi böyle
Nasıl gittiğine

Sen
Hayatımız
Hiç
Yaşamadığımız...

Kamil Serdengeçti

Hayatın Selamı

İnsanlar size yabancı
İnsanlar size uzak
Sıkıntı
Bunalım ve körlüğün
İçinde
Bir karnı tok, suratı esnek soytarı
Üçüncü kişide
Kendine
Benim
Diyen
Dünyası
Beyni
Bir boşluk öğretisi
Ve gereksizler sözlüğü
Uçurum
Boşluk
Gören çevreyi
Yani çevrede yalnız kendini
Kendini
Yalnız
Bilmez peynir nedir
Ekmeği
Çeşidini sayar da
Bilmez yemeyi
Terlememiştir kendinden
Terleyip de yememiştir
Ve sizler yaşarken
O seyretmiştir
Kıçına tekme
Kafasına odun
Hayatın selâmını
Yememiştir.

Kamil Serdengeçti

Hercai

Hercaî, bir kısa dalgalı saç
Rûzgârın kestiği
Güneş onu esrittiğinde
Sessiz bir bakış olur:
Kuru, kuşkulu, kararsız
Orada bekler
Ve sürer gider...

O bir gülüştür koşuşan damarlarda

Hercaî, bir uçarı bulut düşüncesidir
Güneşin hakkını veren
Rûzgârı mırıldanacak kuşlar yok iken
Ve bilinç döndürdüğünde kendi yel değirmenlerini
Hiç durmadan
Açılan ve kapanan
Hercaî pırıldar ıssızlıkta
Hayalet oyuklar arasından
Ve tüm sihirlerle donanmış

Artık krallığın varisidir o
Bilincin ve tüm rûzgârların...

Ve birden
Deriyi ve göğü delen
Bir büyük parıltıyla
Uçar gider
O,
Bilinmeyenin ateş kuşu

Hercaî, şafağın o dalgalı bulutu
Şu garip gülüş
Hiç düşünülmemiş bir düşünce üstüne
Uçarı ve hakkını veren güneşin
Artık sürdürülecek bir yaşam kalmadığında

Gelip geçici duruşlar değil:
Köprülenecek boşluklar
İletişimle kutsal birleşim arasında
Yüzlere maskelerle maskelere yüzler arasında
Karşılaşılacak yüzleri karşılayacak yüzlerle
Karşılaştıkları yüzler arasında

Hercaî bir şarkıdır, yürekten dillere
Söylenecek fakat peşine hiç düşülmeyecek
Yürekten dillere
Söylenecek
Ve peşine hiiç düşülmeyecek
Bir şarkı
Hercaî
Açılan ve kapanan
Arada sırada...

Kamil Serdengeçti

Hoşgörüler Suratı

şana bu suratı vermek hoşgörüler adına
İzdüşümleri
Ve en katı akıntılar merceği
Bir küçük kas titremesi
Ve yoklukların eskitemediği
Us kuruları

Günceleri kurtaramadıklarımızın
Bıyıklarımızın altından
Acır gibi, acır gibi
Acı acur gibi
Bile yapamadıklarımızın...

Kamil Serdengeçti

Hörgüç

Sana ey yorgun gibi kırgın gönöl
Sana şu çığlıklar gibi yasalarca
Kopmayan
Ellerimi verdim, mazlum, mahmur

Eller ki uyuşmakta solucanlar gibi
Serin kuytulara papağanlar gibi
Seninle Yahya, dehrin koştığı
Çağlara dönük hörgüç gibi

Kamil Serdengeçti

Hüzzamda* Ölüırken

Bir üçüncü kavram gibi bizim ölüşümüz
Hiç ses çıkmadan
Çelik mengene boyutları
Ve robot dansları
Çağımızdan
İlk biçim
Biçim bu
Gözümüzü açtığımızda
O göz varsa, algılsa
Bir bilgisayar saksafonu
Dijital notalar
Enlemler boyu
Çağımız
Uygarlığı aşmada

Ve insan
Bir ikilem düzlemi
Genler kurgusunda
Yarını yok
Dününü bilmez
Bugünü pek karışık

İçi acır
Hüzzam makamında...

*: kelime anlamı "ağır, yoğun hüzn"dür.

Kamil Serdengeçti

İşıklar Şehri

Bu gece bir sessiz kartal uçuşuyla
Geçtim üzerinden ışıklar şehrinin
En eski şarkılardı lirik hüzünlerden yükselen

Gönlüm o haykırışa uyandı:
Çıplaktı, yalın, katıksız ve tek
Tek bir nota, tek bir ses
Sonsuza eren nefes:
Sev!

Kamil Serdengeçti

İbrahim Baba

Sen bakma İbrahim Baba
Yakarışlar yana yana
Kusurlar düştü yollara...

Kamil Serdengeçti

İçindeki Şehzade

İçindeki şehzâdeyi
Öldürdüysen bir kere
Hiç uğraşma, beyhude
Sevemezsin artık sen kimseyi...

Kamil Serdengeçti

İki Kere İki

İki kere iki dört eder
Kuşlar yağmura pisler
Bu e-posta evreninde
Şiir ancak çöpe gider!

Kamil Serdengeçti

İkindide Bu Çığlık

Sana mı bühtanlarım
Bir umut kopar gibi çılgın yasaklardan
Niye, niçin
Bu çığlık gibi duruşun?

Niye gençliğini yasakların
Katmerli pençeler gibi ağıtların
Kopuk köpüklerine böyle
Yükledin

Bir ikindi vakti
Hava güzelken?

Kamil Serdengeçti

İlk Ceket

Onlara da söyleyin komasınlar beni
İyi günler dileyin anlasınlar beni
Küçücükten sevdim ellerini,gözlerini
Kimi ok, kimi ipek okşar gibi dillerini
Ilıktılar, âcizdiler ve bilmezlenirlerdi
Kendilerinde başlar ve biterlerdi
Ve bunu kudret yaparlardı helva gibi
Vardılar, insandılar, sahipleriydiler dünyalarının
Ellerinde tutarlardı çözümleri, bilir gibi
Ha diye açınca serpilecek gibi
Kederleri
Tutarlardı
Kahkaha,biraz korku ve alay yapıp saklarlardı
Satmak için bir yerde
Hepsinin bir tanrısı vardı ve kaçarlardı
Şefkat ile gülücüklerin bittiği yerde
Sokulur ve susarlardı

Bana sormadılar içimi
Dışım onlara uydu, aklım makastardı
Ve bıçtım bir kadîm sabah vakti
Ruhumu ilâhilerle
Bir ceket dikmek için siyah düğmelerle...

Kamil Serdengeçti

İlk Çocuklar

“Ölmeden önce, niye yaşamış olduğumu anlamak isterdim...”

Ve yirminci yüzyılın ilk çocukları da öldüler
Çaresizdiler
İki savaş arasında bir İstanbul’u
Bilebildiler
Bir Yahya Bey’den bir Orhan Veli’den düşlerdi
Diyemediler
Tramvaylar altında rayların tangoları
Moda’dan üstü tenteli
İki göz arasında enstantane
Bu da geçerdi, bilemediler
Ve deniz hamamları arasından
Yandan çarklı
Bir savaş geliverdi
Düşler gittiler
Yerli mal haftaları
Kuru yemiş, incir ve fındık
Demir ağlarla dolu türküler
Bir geleceklerdi, gençlerdi, emanetlerdi
Gittiler
Gençlikleri
Yaşanmadan bittiler
Gizemleri, diyemleri, uçurtmalar
Karartma geceleri, karne ekmekleri
Diyemleri
Diyemediler
Yirminci yüzyıl çocukları
Neler beklerlerdi ne gördüler
Algıladılar mı?
Atomun parçalandığını
Tüm kavramların
Dürüstlük, kişilik ve insanlığın
Gördüler mi denizlerinin gittiğini
Ağlardan akarak
Ve sevdalı türkülerin
Tüm hamasî duyguların
Dürüstlük, kişilik ve insanlığın
Bildikleri
Değer diye ne varsa
Gökyüzü mavileri
Ve bembeyaz karlar dolu tramvayların
Hepsinin
Atomun parçalandığı o gece
Bir daha hiiç
Dönmemecesine...

Bu çocuklar
Kayıp kuşak
Bir yanıltı
Doğmaları mı, yaşamaları mı?
Bilemediler

Comparsita'lı düğünlerden
Tan ağarmadan
Gerçeğe geçtiler
Çaresizdiler
Ve diyemleri
Hiç diyemediler
Yüzyılın gerçek yüzü gelmişti
Bir kara delik gibi boşlukta
İçine girdiler
Kanın, hırsın, paranın
Ve kirliliğin
Deniz hava sularca
İnsanın insana ettiğinin
İnsanın dünyaya ettiğinin
Ruhlara
Ruhlara yapışan koyu katranlar gibi
Petrol öyküleri
Robot çarkları döndüren
Yazılım teknikleri
Bilgisayar masalarında
Soğuk, vahşî, acımasız
İş, borsa ve lâhmacun
İşlerin bittiğini
İşlerinin bittiğini
Algıladılar mı?

Kamil Serdengeçti

İnsan, Çözüm, Bilmece

Yine bir varsayım noktasına dikildik
Güneşte güller açmadan
Bir bilmecemiz vardı bizim de
Yollar çözümleri aşmadan
Söyle adın neydi
Tenin hâlâ burada
Bakışların ne renkti?
Yanıt yoktur biliriz
Mermer tanrı katında
Bir yalın mesaj gibi
Güneşin doruk odağında
Yakan
Kavuran
Tek bir umut
Olmadan
Biz miydik
Olduk mu
Söyle belleğimdeki çılgın yara
İnsan, çözüm, bilmece
O noktada
Rastlaştık mı
Var mı saydık.

Kamil Serdengeçti

İnsanın Evrimi

Güneş surete büründü
Gece içeride
Güzellik surete büründü
Çirkinlik içeride
İyilik surete büründü
Kötülük içeride
Aydınlık surete büründü
Karanlık içeride
Sevgi surete büründü
Nefret içeride
Özveri surete büründü
Bencillik içeride
Sadakat surete büründü
İhanet içeride
Dostluk surete büründü
Düşmanlık içeride
Bereket surete büründü
Çoraklık içeride
Sadelik surete büründü
Şatafat içeride
Tevazu surete büründü
Kibir içeride
Soyluluk surete büründü
Avamlık içeride
Doğruluk surete büründü
Yalan içeride
Cennet surete büründü
Cehennem içeride

Şuretimiz Tanrıdır
İnsan içimizde...

Kamil Serdengeçti

İnsanlığın Çıkışı

Ve kim saklasın istersiniz
İster misiniz
Bir ana fikir gibi bir musikî içinde
Bir kök türevi belki şu salt, garipsi denklemde
Şaklansın istersiniz
İsterseniz
En son ve karanlık çıkışı insanlığın
İster misiniz?

Kamil Serdengeçti

İstanbul'un Girişı

Yorgun güneş, yorgun sular
Suşkular doruğunda
Buğulu pembe bulutlar
En eski anılardan
Dikey kuş kanatları
Sarayburnu önünde çırpınan ruhlar
Sonsuz gizemlerin o tılsımlı çıkışları
Rüyalar boyu tükenmez ışık masalları
Siyah kuş çizgilerinde
Durur döner, uçar gider
Bir anlatılmaz ikilemdir eser
Marmara'dan Boğaz'a doğru
Batan güneş üstünden
Akıntılar ufka doğru...

Kamil Serdengeçti

İşte Budur Özeti

Özetlemek gerekirse çocuklar
Konuya girmeden
Dersimiz bitti
Daha konuyu görmeden
Konu nedir bilmeden
Bilinmeyene başlık ararken
Çaldı zil

Oysa gülüşümüz ne güzeldi
İyi başlamıştık işe
Sesimizi en vakûr tona ayarlamıştık
Ve üstüne en oturaklı ipekten
Şiyah papyon kravatımızı takmıştık
Üç çeyrek dönüp kürsüye
Ağzımızı açmıştık
Olmadı: "Ders tatil!"

Kamil Serdengeçti

İvanovna

Ve o bakışlar
Sonsuz ve bembeyaz
Sonsuz ve bucaksız
Uzak buzlar buzlar üstünde
Kâh giderdi, kâh gelirdi
O siyah troyka,
Siyah, ince, sessiz, kışnemesiz
Sen Pier troykayı çekerdi.
Ve buzların odak güneşi
Cânım İvanovna
Saçları alev altından
Dalgın- grisi
Deniz ötesi gözlerinin
İrkinin yeşil büyülerini
İvanovna bakar iken
Gözlerimiz titrerdi
Sonra
Uzun ve beyaz tüylü
Törelerce
Sessiz ve eşsiz
Rüya kürklerinden
Sıyrılıp bir anda
Mağrur, işve
Çılgınca Yahya' ya sunulan
Bir duru tendi
Kâh giderdi, kâh gelirdi
İvanovna' yı okşar iken
Ellerimiz titrerdi.

Kamil Serdengeçti

İzdüşüm Odağı

O tanrısal izdüşüm odağında bu pembe
Bir renk bile değildi
Ve geceyi sarsarak
Duraksak,
Islak ve sarı bir ezgiyi
Koynundan çıkartarak
Ağır kurşun kolları
Özlere inerdi
Bir yarısaydam ılık gibi
Son sözlere

Kamil Serdengeçti

Kabuk

Bakın bir açık, bir çatlak yok bu cilâda
Bu cilâ kabukları zırh yapıyor
Ve kabuk türü artık fark etmiyor:
Ceviz, yengeç, al elma
Deşe debe yaralar

Öz kabuk, köz kabuk
Bir viran kestane dibine
Odu dökmüş dağlan kabuk

Siz yoksunuz geriye
Cilâlı zırhınız yürüyor.

Kamil Serdengeçti

Kaçmam Ben

Zorluklardan kaçmam ben
Zorluklar gelir üstüme
Durur beklerim
Çarpana dek
Sonra devrilir giderim

Kamil Serdengeçti

Kafiyesiz

Tüm kafiyesiz, tüm gerçek dolu
Ak köpüklerle yaşantımı
Yitirmek istiyorum ufukta,
Uzak, kara ufukta...

Karanlıklar ortası aydınlıkta
Kalmak için
Bir an, kısa,
Çabalıyorum
Sonra dalıyorum
Uykusuz düşlere...

Kamil Serdengeçti

Kahırlar Burgu Burgu

İçim yanıyor, dönüyor
Burgu burgu kahırlar
İçim vermiyor elini
Rahatım
Yok
Durum durağım
Bir zamanlar üstü Burak'ım...

Kamil Serdengeçti

Kahve Demi

Şöyle soldan başlayalım bugün bu işe
Şu tenakuzlar siline de
Geçkin bir teyzenin kahve demi
Açmada geçmiş falları döner telvelede
Halka halka pırıl pırıl
Bir istim üzre zinhar
Yârenlik beklemede...

Kamil Serdengeçti

Kalıpları Devirmeden

Bu kalıplar
Üstümüze
Ne güç

Ürkünceler
Dönen
İkindiler
Eğik
Dönence güneşleri
Ve kekremsi gülüşleri
Eğik
İpliksi
Şey öyküleri

Kalıplar
Kaypak, kaygan
Dar ikilem
Geçmez beden
İplik içinden
Oyuk ve binlerce
Kılcal tüpten

Ürkünceler
Üstümüze
Kolay mı
Kalıplar
Kalıpları devirmeden

Ve hiç
Eğilmeden...

Kamil Serdengeçti

Kalmadı

Söylenecek sözüm kalmadı
Sesimi duymadınız
Sessizliğimi dinleyin
Belki anlarsınız...

Kamil Serdengeçti

Kanayan Sözlör

Ağaçlarda bulgular vardı
Ve sözlör yerlerde
Acı, sarı, kayıp
Ve durur gibi:
Sözlör kanardı

Kamil Serdengeçti

Kansere Sığınmak

Kanser*
Yengeç
Dönence**
Dünyayı almış başına
Sen hasta
Sen sayrı
Yalvarırım ona sığınma
Kanser
İlk çizelge
Genlerin fermanında
O dönüşüm açmazı
Doğuştan mı
Büyürken çoğalan
Çoğalırsa yineden
Bu bir hüküm
Zaman mı?
Zaman içre büyüyen
O amansız
Ferman mı?
Dönüşümün fermanı
Genler üzre kazılı
Onkogenler***
Dönence düzlemleri
Nice kasırgalar
Bu çaresiz vücutta
O sonsuz başkaldırı
İnsanlığın erdemi
Başkaldıran genler mi?
İçimizde
Başkalaşım
Başkalaşım içimizde
Biz uzayda bir nokta boyut
Uzay bizde son umut
İçimizde
Günü gelince
Doğacak
Çılgın lâle gülüşleri ardından
Buz gibi
Sonsuzun takvimine
İlk çarpıyı koyacak
Ve o yaban ki
Bizim en has genimiz
Çiğerimiz içimiz
İçimize sığınmak
Ne gariptir büyüsü
Bırakıvermek kendini
Tüm umutlar, kavgalar
İnsan dolu sevgiler
Küçük mutluluklar
Hayaller
Yaşamlarca öyküler
Bir öykü bitimine sığınmak

Ve koyuvermek kendini
Bitmeye koymak
Nefreti bile unutup
Kansere sığınmak
Dönence güneşleri ardından
Yengeci bulmak...

*: Latince "yengeç" anlamındaki "carcinus" sözcüğünden türetilmiş ve modern uluslararası tıpta ortak kullanılan bir hastalık adı

** : Yengeç Dönencesi, İngilizcede "Tropic of Cancer" olarak adlandırılır.

***: Normal hücreyi kanserli hücreye dönüştürme potansiyeline sahip gen

Kamil Serdengeçti

Kapat

Bu yalnız defteri kapat artık
Neye yaradı sözlerin
Şu küçük serçeyi bile
Anlatamadın sen hiç kimseye...

Kamil Serdengeçti

Karga Derneği

Karga bñken dibine kurulu
Ol karga derneği
Vay şır rak kıs
Raksın ivmesi döner kargın olur
Kargı karar kalbine
Ol şurişin* kargışı**

Kargın böler beynini
Kargış toprak, kan
Ve senler üzre olur.

*Şuriş: kargaşa, karışıklık
**Kargış: İlenç, beddua

Kamil Serdengeçti

Karşılıksız Kalan

"...Kara kanatlı gece
Karanlık, derin göğsüne Erebus'un.
Bir yumurta bıraktı, mevsimler geçti
Ve Sevgi doğdu birdenbire, özlenen
Parıldayan altın kanatlı sevgi .."
Aristophanes.

Saçların rüzgârında esermiş püfür püfür
Yürüdüğüm sokağın
Gözlerin tüm iklimler kazırmış yalım yalım,
Her bir hecesine okuduğum satırların
Parmakların
Bir ipek alevden tüylerce parmakların
Ve sonra, dudakların
Kıvrım kıvrım gülüşlerce ıslak güller gibi dudakların
Her bir kokusuna
Burcu burcu yapışmış en güzel dünyamın
Umurunda mı?

Umurunda mı Pandora'm
Bir yabancı
Bir bulut ararmış sandığında
Bir umut dünya kanlarına
Senin umurunda mı?
Senin bildiğin, onun bilmediği
Daha senin dertli günlerde hangi kokuyu sevdiğini

Ve umurunda bu, senin

Kamil Serdengeçti

Kavlak Omaca

Kimseye göstermeden tek bir senmişsin gibi
cücük mü ne
Bekleyeceksin
Varmış gibi
Sorgular boyu
Küçülen
Ve gitgide kendine ayrık düşen
Kopup kökünden
Ayrıcasız
Bir başkalaşımda
Bir buzul gülüşü gibi
Hep bir arasöz
Toksöz
Yok söz
Yok sana susmak
Düşecek
İstralyalar çatır çatır sulara
Ve sular umutlara
Yine bir bilinç verisi
Tanrının varlığa en içkin hediyesi gibi
Birer teker indikçe
Beklemek düşecek
Bekleyeceksin
Sana
Kör kayaları görmezlenmek
Ve son kavrayış yetisini de
Demek
Bir kavlak omacada böyle
Dangır dungur gâvur etmek
Ve beklemek düşecek
Sana
Tek sana
Varmış gibi
Sorgular boyu
Yargılanmış gibi
Sen omuzdaş, sen ayrık
Tek bir sen
Kimseye göstermeden
O en koyu suskular ötesinden
Tanrıya varacaksın
Ve
Onda sen olup kalacaksın
Sen küçük
cücük
Kime ne?

ıstralya: gemide direk ve çubukları burun tarafından tutan halat
kavlak: kabuğu dökülmüş
omaca: kesik ağaçtan kalan kütük dibi
cücük: yavru kuş , tomurcuk, filiz, soğan içi

Kamil Serdengeçti

Kes Gitsin

Kesin ilişkiler, kesin
İlişginizi kesin
Kes
Bu kez
İlintisiz ilişkide
Keskin
Kesin
Herkes
Her kez
İlgisiz ilginizi
İlişkiye ilgi
İlişikte ilişki
Ve ilgi de iş ki
Kesin kes
Bu kez
İlgi yoksa işte
İlintide ilişik
Ve ilişkide iş
Bir sesin kesin
Sesinizi kesin
İlle de ilgi
İlgi de iş mi
Ne ilişki
İlintisi bir ses
İlişkiyi kes
İlişgi
Herkes
Bu keskin ses
Kesin
Kes
Gitsin işte!

Kamil Serdengeçti

Keşke

Bir doğrulum kuşığına girmeseydik
Ve keşke hiç
Ama hiç sevmeseydik

Kamil Serdengeçti

Kırık Eyvah

Ardına düşme artık özümsemelerin
O vakitler çoktan geçti
Bir kırık eyvah kaldı terkinde
Yaşam seni solladı geçti

Kamil Serdengeçti

Kim Sorduydu?

Renklere sesler mi sorduydu soruyu
Seslere ilk kokular mı ozon güllerinden
İlk kokulara o ilk okşayışlar mı çok öncelerden
Siyah, sessiz, kokusuz...
Bilinmez zaman sislerinden o ilk soruyu
En eski okşayışa
Yokluk mu?
Duyular öncesi kimyanın şu derin boşluğu
Yokluğun da berisi bu soruyu
Yokluğa ilk bilinç mi?

Kara, bağıl ve yoğun
Renksiz, sessiz, kokusuz,
Dokunuşsuz, duyusuz
Ve sonsuz
Duygusuz, duyumsuz
Ve sonsuz

Patlamanın öncesi
Boşluk ve yokluğun
Belki de ilk bilincin öncesi
Bu soruyu

Tek, Mutlak ve Yalnız
Sorunun Kendisi mi?

Kamil Serdengeçti

Kimdiniz?

Sizden:

Şu soluk resimler anılarda

Renkli renksiz

Şıpşak gülüşler gitgide soğuyan

Ve o gereksiz iz düşümler geride

Sizler kimdiniz?

Kamil Serdengeçti

Kime Sordun?

utlu mırıltılar gibi martılara mı çocuğum
Özgür inleyişlerin
Islak pırıltılarına mı?
amurlar içinde bir damla kan
Bilmem hangi pazardan
Kime sordun adını
Bırakırlar mı ocuğum?

Kamil Serdenęeiti

Kimseler

Kimseler uğramadı bu yalnızlığa
Kimseler görmedi beni
Duymadı sesimi
Kimseler....

Katmer tüller üstüne
Perdeler çekildi,
Sabah sisleriyle eski griler
Yiten düşler
Bir noktaya dikildi:
Sesim girdi içeri

Geriye yalnız
Sessizlik kaldı

Kamil Serdengeçti

Koşmaksa Bu Suya

Bu suya bir gün terlerle koşacak
Ve sizleri bırakacağım:
Çakıllardan akacaksınız
Pembe köpüklerle
Kırılacak, kıvrılacak
Coşacak, durulacak
Ve günlerce akacaksınız
Ayrıldığım yerlere
Bir dönüşü olmayan
Ağaç kabukları, su sinekleri
Ve mor kelebeklerle...

Kamil Serdengeçti

Köpeklerin Alemi

Bir âlem yaptığın duyduk köpeklerin
Duyduk ki bizden meselâ
Bir ısız yarda, tenhada
Asıp ta kemik tozlarına
Kırılıp kuruyan umutları
Bir zaman kabuğunu yarar gibi yavaşça
Selâmlarla dittiklerini
Dönmez selâmlar be kardeşim
Gitti gider sahiplerinden
Umut gibi bir söylevi dider de
Zaman kemiklerinden,
Bizlerden...

Bizler ki insan mıydık mut muyduk
Kendi dillerimizde
Bir gün
Belki yalnız bir gün
Güneşi sevdiğimizizde...

Kamil Serdengeçti

Köprü

İnce yoktan bir köprü
Gel bin üstün bir yol geç
Canlı cansız kime ne

Sus sus eder varsa soluğun
Mud mud diye terse döner davulun
İpi felekte bu yegâne oyunun
Çeke düze döndürür...

Kamil Serdengeçti

Küçük Kısaslar

Küçük kısaslar
Kayıp aslar
Sahneye gül beyazı
Yarım astar
Bir gönüller mayası
İki dörtlük muziplik
Gülibrişim tülleri
Gönül tığı oyma dantel
Ardında oynak gizem gölgeleri
Devâsa kalıp ölçüleri
Bir menevişli duruş
Ve o kardelen bakışı
Bir ânı bine bölen
Binde birine o ancığın
Zifirî buzul gecelerinden
Sonsuzluğu getiren
Delip yüreklerce yüreği
Sonsuzluğa geçiren

Sonra, sonrası
Timballer* patlasın
Sahneye beyazlar
Sis dumanları
Çılgık çılgık
Perdeler
Çânım canlar esrik canlar
İnen gözler üstüne geçen canlar:
Son Son Son!

*Timbal: Üstü deri ile kaplı, bakırdan yapılan, küre biçiminde bir tür davul.

Kamil Serdengeçti

Küçük Şeyler

Ben size küçük şeyler söyledim
Büyüklüğü bilemedim
Kanatlarım yok muydu
Uçmayı öğrenmedim...

Kamil Serdengeçti

Küçüksu Mısırları

Sandalcı Cemal'in küreğinde
Küçüksu Mısırları
O yaz öyle güneş ki öğle
Terlerden gömleği
Ve ıskarmozu gıcır, gıcır,
Biteviye
Sanki suya girmez küreği
Bir yürek ritmiyle zaman
Tek bir iz yok gibi kayan
Kayık sularında çıpırdayan
Gönül adı
Mavi üstüne kırmızı
Beyaz kürekli
Pupa yürekli
Akıntıya toslayan
Ve kürekler kalktıkça
Ve kürekler indikçe
Yürek saatinde
O öğle vakti
Tuzları
Ter ter
Ben, babam
Rahmetli Cemil bey
Ve sandalcı Cemal
Tam öğle vakti
Suların karardığı
Ortasında
Boğaz'ın
Küçüksu'dan tuzlu mısırlarla
Üçümüz ve bir de koçanlar
Sonsuzdan gelen sularla
Denizin, denizlerin
Ve lâcivert-yeşil karası
Dip gölgelerinin,
Zamanın dışında ve buz gibi
Güneşe durdukları
Bir yerinde
Rumelihisarı'na üç çeyrek kala
Gölgesiz esintisiz
Akıntının başladığı
Ve kayığı küçük kulaçlarla
Poseidon'un devraldığı
O yerinde Boğaz'ın
Durur
Bir an, öyle kalırdık
Cemil bey bir sigara yakar
Sandalcı Cemal alnını sıvazlar
Ve kürek yine kalkardı
Bir an
Geçmişle gelecek arasında
Ve bir silkinişle yeniden
Boğaz'a yeni giren bir yabancı martıya

Rehber rüzgâr çıkardı
Ve çarpıntıda köpükler.....
Ve tepeler.....
Koyu puslu korularla
Karşımızda Bebeküstü, Hisarüstü
Sırtımızda Kandilli
O öğle vakti
Grinin koyusuyla
Güneşin yalın sıcağı
Sanki kavruk bir hüzündü
Geleceğe eserdi,
Yine de
Boğaz Boğaz'dı
Bir zamanlar
İnsanları, martıları ve sandalları
İnsanların insan
Boğaz'ın Boğaz
Olduğu
Zamanlar.....

Kamil Serdengeçti

La Danza

Geliniz elinizi veriniz
Ağır ağır yavaş yavaş
Tempoya kulak veriniz
Adımlar küçük, adımlar ürkek
Bu ritmi iyi dinleyiniz
Ritim içten, ritim yürek
Dönüslere dikkat ediniz
Dönüşler adım, adım
Siyah tüller içinde,
Siyah saten, siyah mendil
Dönüşler dönüş içinde
Döndükçe sarılarak
Sarılarak döndükçe
O tebessüm, o hüzün
Melodisiz bir dans bu
Döne döne hızlanan
Sarsılarak döndükçe
Notalardan kopan
Koyu kara rüzgârlarla
Yürekler ötesi davulların dövdüğü
Can yangısı çığlıklarda
Karabasan ritimler içinden
Seslerin dışına taşan
Kopan akan sivrulan
Bu dansa geliniz
Yüreğimin dansına
Ayaklar ucunda
Ucunda uçların
Çılgınlığın son ucuna
Haydi
Davetlisiniz!

Kamil Serdengeçti

Martılar

Bana martılar öldü demeyin
Ölmez martılar!

Onlar ki
Doğın güneş kızılında tutuşmuş sabah bulutlarına
Her gün
Mahmur sevgiyi taşırlar;

Onlar ki
Durgun sabah denizlerinin kuytu sularında
Küçük köpüklerden ince damlalarla
Her gün

Sevgiyi yaratır da yeniden
Sonsuz ufuklara yayarlar

Onlar, özgür sevginin beyaz kanatları
Onlar ölmez
Ölmez martılar!..

Kamil Serdengeçti

Matruşka

Yanılıp da açmağa kalkarsan bir kadını
İçinden bir başka kadın çıkar...

Kamil Serdengeçti

Mavidir Sevgi Portakalı

Sevgiyi irdelemek kolaydır
Açmazları bilmezsen
Bu turuncu kızıl gökte
Bir mavi portakal gibi güneşi
Görmezsen
Yok dersin
Sevgi nedir
Bilmezsin

Kamil Serdengeçti

Mercek

Bir ansız sıra merceği
Apansız döngüde
Tutam tutam renkler içine
Bu telâş ne
Varsayımlar ölmede
Kalp kalıplar üzere
Bir odak
Hayatı tuttuğun
O odaktan çıkar yangın
Ve sen
Doğmadan
Kansız son
Ansız
Yanar
Tutamlarda tek kızıl
Katran kızılı
Bittersin
Yitersin
Gidersin.....

Kamil Serdengeçti

Meryem Deltası

Bak şimdi
Elini ver bir Büyük Delta biçimi
Meryem'in önünde
Kan çığılı
Beynimin kafatasımı yırttığı
Bir duruş biçiminde
Duralım
Delta biçiminde
Duaya
Duralım
Elimiz Delta
Bir öne, bir dike
Haykıralım
Bağıralım
Yırtalım
Kefenleri
Canhıraş bir siren sesi
Yeşil çamurlarına yüzsüzlüğün
Sâbit ve donmuş bakışlarla
Dokunmuş
Astarte* tülleri
Gül
Gülüş
Gülleri
Yaması düşmüş
Meryem
Önünde duralım
Elini ver bir küçük delta biçimi
Duamız
Virgül olsun
Yanalım
Ve Meryem'in som altın tâcına
Çatlak tahtalardan
Buz gibi
Bakalım
Kabul
Kabul olsun elleri
Kanalım
Bir magmanın kor alazında
Çevrile döne vura çarpa
Yeryüzü çıksın ortaya:
Göklerin ateş kanadı
Meryem'in sonsuz inadı

Meryem'i
Artık
Bırakalım!

* Fenike Ana Tanrıçası (Babil'in İştar'ına benzer)

Kamil Serdengeçti

Mırıltılar

Mırıltılar bir ÷lkelerce mi
Boz höyüklerde yakıp da insanlığı
Üç yaprak ayası, cızır cızır
Hırıltılar, gülüşlerle mi?

Kamil Serdengeçti

Miş Miş

Yok artık halim
Benim vay geçişlerim
Ünlem bile değil
İnilem midir?
İki gözü bilemem
Öğretmedi öğretmenim
Öğrendim mi ben?

Size sus deyişlerim
Bana bu dönüşler
Öykünüş
An anıları
Türevler türemişler
Miş miş miş
Bu hangi masal
Böyle tükenmiş
Bir inilem ünlem ses midir?
Beni götüre
Yaşanmamış anı çiçekleri
Kâğıt gül, kalp lâle
Bir düzmece fil gibi
Düşler olmuş anıları
Seni getire, gele beri
Ve hayreti...

Kamil Serdengeçti

Muhabbetin Özü

Bir cıvıl kuş dikine
Muhabbetin özünde:
Beş yâre, dil okundan
Kılınçlar kında dar
Ben amân eyledim
Ger dünya bu ise,
Şu kalbe gerek mi var?

Kamil Serdengeçti

Nafile

Bu denizler eskidi
Suları artık dingin
Bir sarı kökboyası çaldım maviliğe
Nafile:
Yeşili tutturamadım.

Kamil Serdengeçti

Nasıl Doğar İçimizde Kanser?

Üç küçük sırdılar
Bir hücreyi oydular
En gizli yerimde
İime kuruldular
X, Y, Z
Üç küçük eylem birimi
İsyan birimi
Sessizce durdular
Zaman geçti
Fonksiyonların tek gizi
Denklemlerin en aresizi
Bir (t) türevi
Zaman geldi
Üç küçük ok çıkardılar
Bir hücreden
Üç vakuol
Bir moleküller dizisi
Varlığıma girdiler, o hücre gitti

Ve zaman
Ölümle hayatın tek ortak boyutu
İçimde
O en gizli yerimde
Yabanını doğurdu.

Kamil Serdengeçti

Ne Olurdu

Hatırlamıyorum
Hatırlasaydım
Hatıra olurdu
Düşlemiyorum
Düşleseydim
Düş olurdu
Yaşamıyorum
Yaşasaydım
Yaşam olurdu
Hayatım
Bu boşluk...

Kamil Serdengeçti

Nelson'un Yüreği

Ufak, oynak, fırlıdak,
Fırıl fıldış fısıltı
Bu ritimcikler
Zaman içre geğışler

Bu müzik dostum
Müzik bu
Bu yürek dostum
Yürek bu

Kara dostum Nelson Sargento*
Yüreği samba yapar mısın?

*: 400'den fazla samba bestesi sahibi 1924 doğumlu Brezilya'lı Samba besteci ve şarkıcısı

Kamil Serdengeçti

Nelson'un* Sesinde

Bir eski rüyalardır sesinde
Fısıldaşan, okşayan
O bin güneşler evreni

Küçücük sevgilerden
Sıcacık sevgilerden
Tarifsiz renk büyüleri

Küçük dalgacıklarla
Büyüyüp giden uzaklara
O uzak ve sonsuz kıyılara...

* Nelson Sargento: 400'den fazla samba bestesi sahibi 1924 doğumlu Brezilya'lı Samba besteci ve şarkıcısı

Kamil Serdengeçti

Nerede?

Beyaz sevgi düşleri
Sisler, sisler ötesinde
Ortada bucaksız dalgakıran
Ben artık yokum küçük meleğim
Kumsalında yürüdüğümüz
O sonsuz denizler şimdi nerede?

Kamil Serdengeçti

O Gözlerde

Sen gözlerden ibaret olsaydın
Bu ıgıllıkla içinde
O gözler
Dalga dalga
Dünyam benim
Güneşim
Küreler ötesi maviler
Ve o türkuaz yeşili iklimlerin
Öfkeli bulutlara yüklediğı

Uygarlıklar boyu suskuları
Yırtarak
Maviler ötesi denizlerde
Bir dip volkanı gibi
Birden
Gün batımında
Kızıl tunçtan gökler dolu morlara
Ateş alev alazlarla
Dalga dalga patlayan
Tüm renklerin odağı
O gözlerde

Ben
Bir sonsuz gün batımınca
Erir
Güneşe
Güneşlere
Kayar karışır
Akar
Giderdim...

Kamil Serdengeçti

O Gülüş Malmö'den

Sus, sus, dedim ki
Büyük töreler
Sessizliğin bilmedikleri
Koyu koyu
Karanlıklar boyu
Güneş gibi
Balam
Buz gibi
Bir gülüşte iki tanrı gibi
Ve yazları meselâ
Unutulmuş fiyortlarda
Dinlenen
Ve durup durup yeniden büyüyen
Bir uygarlık gibi
Islak ve koyu
Töreler
Malmö'den ve daha bir nice bilmediğim ilden
Turuncu ve buz gibi
Bir unutulmuş ılık gibi
Yedi göğü yaratan
"TAG SÖ MÜCKET"
Ve o gülüş
Fiyortlardan iliklerime akan
Yazları
Yedi gök, gece güneşleri ve tanrıları
Tanrılar yansır gibi uygarlıklarımızdan
Durmamacasına küçük
Susmamacasına ezik
Güneşte ve gece
Koyu iliklerce
Akan Ilgaz dağlarına
"SKOLL!"
Ve sus, sus...

Kamil Serdengeçti

O Günler

Süreçler boyu sürdükçe sreler
O günler,
Bir buruk çay tadında eski hüzünler

O günler,
Şimdi neredeler?

Kamil Serdengeçti

O Sözlör Nerede

Benim böyle sevdiğim yalnız isimler
İsimler miydi?

Yer çekince her şeyi yerli yerine
Ve zaman, tüllerini sessizce örtünce
Unutmak kolaydır gözleri
Ya sözlör
En içten, en kesin, en yalın
Söylenirken unutulmaz
O sözlör nerede?

Kamil Serdengeçti

Ohri'de Gün Batımı

Bir zamanlar
Gl kıyısı
Deniz kenarı
Gün batımında Şiirler yazardık
Gün batımında
Şiirler...

Oysa Şimdi
Günler yine batıyor
Çok daha hızlı
Acımasız
Gl kenarı
Deniz kıyısı
Batıyor günler

Hani nerede o Şiirler?

Kamil Serdengeçti

Olan Olmuş Bir Kere

Sıcacık salkımlardan şebnem büyüleri
Bir koruk ezgisinde kahrım söyler
Düşünmez görmeyince kırık ülküleri
Bârânda yaramca âhım iniler.

Şeb güzelim, sözümü iki etme sen,
Uğruna turnama tel urdutma sen.

“Vurulдум
Çepçevre akan al kanımdır,
Her sözünü ruhum kılan dâsitânımdır”
Şu ellerim
İnerken asırlara
Kader düşmez bilesin,
Tortularca düşen şu yollara
O yollarca cânımdır

Ben giderim, gönlünü incitme de sen
Yoluma zurnalar dizdirtme de sen. . .

Kamil Serdengeçti

Oyma Gemi

Sonra bir oyma gemi
Kırgın yeşili
Esnek zaman ikindileri
Ve bakışlar arasından:
RUHHAHHAHHAA!

Bir sular çığlığında
Erdemler titrer gibi
Çağlara yalpa
Ve en kuytu yosunlardan:
OHE İSSAA!

Kamil Serdengeçti

Öfkelerin Arkası

Önümüzde öfkelerin arkası
Ardımızda çıplak boşluk
Yaşam nerden dönüyor?

Kamil Serdengeçti

Ölü Kadın

Ben ne bileyim ölü kadın
Kırmızı artık bir renk midir
Senin saçın
Bu ellerin saçında işi nedir
Bu eller kan
Kan bu ellerde
Bu ellerde donmuş kanın
Ve o çiğ ıslak gülüşünde katılmış
Son acı çığlığın
Ve bütün atılımların
Artık dışının ucunda
Bir kırık virgöl gibi
Kimsenin görmediği
Tutsak
Can pıhtısı
Gizli yürek köklerinden
Kan pıhtısı
Dudağının üstünde
Ölüm
Ölüm orada açarken
En güzel kokulardı
Ve hiç korkmuyordu soluğun
Hiç kesilmedi çünkü
Üzerinde gülüşler
Saydam billûr kemikler

Ne işin
İşin ne elimde
Çek gözlerini
Ölü kadın
Burası çelik ciğer fırını
Haddehanesi
Boşaltma gözlerini
Yanıyorum
Suçluyum biliyorum
Ben seni bilmeyen
Sen yaşadığın
Bense
Yalnız seyrettiğim için dünyayı

Biliyorum
Hepimiz sırayla
Sıramızla bu ipe
Gözlerinin ipine
Dizileceğiz
Ve orada
Bu kahrolası bakışa
Hesabımızı vereceğiz
Ve
Kafatasında o saklı utanç gizi
Belki en utangaç gizin izi
Senin

Bütün ömrünce alamadığın
Tadın
Senin
Kanın kadın
Ellerimizde
Ve bu boğuk öksürüklerle
Senin
Yalnız on karış altındaki
Yosun kokan deniz toprağının
Mahşerine
Bir tekmede ineceğiz

Kamil Serdengeçti

Ölüler

Büyük Hastaneye ölüler girer
Gece, kapanır kapıları
Ve ısız, susuz musluklardan akar
Gider kuru, sahipsiz ruhları
Yüzlerinde bir virgül gibidir
O son hecenin vuruşu
Bir anlık bir nefes duruşu
Bir geçiş gölgesi
Kim bilir hangi kıvrımında
Yokluğun
Son defa var olduğu.....

Kamil Serdengeçti

Öykü

Bana bir öykü ver ki bilmediğim
Örneğin anlatılmamış bir savaş
Gibi olsun
Tarihin dışında
Ve taa içinde insanlığın
Bir öykücük
Küçücük
Ver ki bana
Ben onu kurarken
O örneğin varmış gibi olsun

Bildiğim
Bir plazma alanıyla
Diyalektiği magmanın
Arasında
Dönüşüm ve kazancın
Şimdi çılgın, şimdi şaşkın
Ama her yokoluşta kendini daha bir aşkın
Öyküsü gibi
Magmanın soğuduğu
Ve her vuruşta daha bir kaybolduğu
Bir savaş gibi
Varlığın ve hayatın
Örneğin
Varmış gibi
En şaşkın öyküsü olsun.

Kamil Serdengeçti

Öykümüz Tükenmişse Arılar Vardır

Bir başka deyişle
Bütün hayatın silindiği anlar
Seslerle renklerle vuruşların
Duyuşla devinişle eylem ve susuşların
Gözler dolu diyemlerle çaresiz umutların
Her an boyu bir başka yokoluş
Her yokoluşta kendini bir yeni varlıkta buluş
Varlık bilincinde yine bir ezik kayboluş
Gözlerle bakışların diyemediği
Seziyle duyusun enlem küreleri
Ağır ve kısır döngüleri
Ve süreksizlik, bitkinlik ve tükenikliği
Ve uykular, güçlülük düşleri
İçte kalan haykırış ve atılışlar
Yadsıma, isyan, güç türküleri
Yapamadığımız, söyleyemediğimiz,
Vuramayıp, kıramadığımız
Yakınma ve öykünme ve susma
İşte diyebildiğimiz, becerebildiğimiz
İçimizde kalan öykümüz
Öykümüzün tükendiği
Ve umutların çekilip gittiği
Seslerle renklerle vuruşların
Duyuşla devinişle eylem ve diyemlerin
Artık sustuğu, artık sindiği
Birbirine çarpıp, karışıp, kayıp elimizden gittiği
Bir başka deyişle
Bütün hayatın silindiği anlar
Ve küçük çiçeklerde sonsuz arılar...

Kamil Serdengeçti

Öylece Kal

Öylece kal
Parçalanıp gelenin
O geldiği yerde
Öylece kal ki
Toprak senin
Olup tütende
Bacağında yavuz deyişi
Bir kır çiçeğinin
Bir doruğa heybetin diker gibi
Ve bu yakan göğün
Ve bu yağız güneşin
Sana
Bir şeyler eksikti
Diyemesinler!

Kamil Serdengeçti

Özlem Terimleri

Bu terimler
Doğa yasaları
Sözler kalıbı
Kalıp sözleri
Hiçliğe inen
Terimler
Özlem setleri
Yokluk ilkeleri
Gözlemlerimiz
İki gerçeğin dört yüzü
Bir nokta bile değil
Boyutsuzlukta
Özlemlerimiz....
Suskunluk ortasında
Eylem ünlüleri.....

Kamil Serdengeçti

Özlüyorum

Özlüyorum
Bir mavi düş sessizliğinde
Baharların şehrini:
Gitti gider...

Âsûde zaman örtüleri
Altında
Sararmış çınarlaraltı kahveleri
Anıların keyfine kurulu
Nargile demleri
Ve küçük çırpıntılı köpüklerle
Karşımızda
Ahşap iskeleleri
Tarzinevin, Dilnışın
İnce, biteviye dumanlarla
Sularda süzülen
Vapur günleri
Denizin deniz koktuğu günler
O küçük helecan öyküleri
İskeleden sürölüşü iskelenin
O nârin ayaklarına muhayyel sevgilinin
Ve gülüşlerle uçuşan saçlarında
Güneşler kucak kucak
Hafif sekişlerle binnâz içinde
Bize doğru gelişleri
Herbiri bir başka bahar gibi
Mevsim mevsim içinde
Yanımızdan geçişleri...

Kamil Serdengeçti

Pastel Anılar

Renklere karışmış gidiyor pastel anılar
Zannetme ki geri gelir geçmişimiz
Zamanı hep tersine yaşadık biz

Eski günler üzerinden yeni mevsimlere
Anıları bırakıp da artık yaşanmayanlara
Nasıl da örtüldük yazık
O "bir zamanlarla"...

Kamil Serdengeçti

Perdeler Ağlar mı?

Sen söyle bu ağlayan perdeler nedir?
Hangi nâme sırları
Bir ferahnâk* goncanın ufkuna
Binler dilleri
İnler dilleri
Katmer katmer gülleri
Benim dîlim peşrevi
Bir inilem ünleminde
Bir sade ikilem
Yalaz altınları
Ve kah-ka-halar
Parıltıları
Ufku doldurmacasına
Ve ruhlar üzre bulutlarca
Perde perde, renk ses
Aça yaya gitmektedir.

* 1-neşeli, sevinçli, iç açıcı; 2- 1820'de Şakir Ağa tarafından oluşturulan ve şen ve hafif mevzular, bahar tasvirleri gibi parçalarda tercih edilen bir Türk musîkisi birleşik makamı

Kamil Serdengeçti

Pişmanlığın Sivrisi

Hiçbir sivrisi yok artık pişmanlığın
Bir düz kesim gider işte
Bir taşımılık öfke bu
Kaynatmanın neresinde
çık değil zevkse bu
şızılardan zevk mi olur
Kör değnek, topal karga, kuru keklik sarması
Bir ömürdü geçti böyle
Ağlara ağlar dolandı
Biz gittik gayrı dersek
Duyan
Bilen mi olur

Kamil Serdengeçti

Portekiz’de Gün Batımı

Bugün
Güneş Portekiz’de batarken
Elinizde değişim çizelgeniz
Huzuruma geldiniz
Ve burada hava
Sizden önce kara iken
Sizler
Hiçin varlıkları
Ortada duran
Yüzleriniz çizgisiz, anlatımsız gereksiz
Alacakaranlık gölgeleri
Kardeşlerim dostlarım, arkadaş insanlarım
Üst üste yığılarak
Öğelerden kopup
Silerek ve yeniden çizerek
Kendimce anımsadığım, unutamadığım
Yani unutup ta derinden
İçimde kendimce yeniden yarattığım, rötuşladığım
İki boyutlu ve devinimsiz
Anlatımsız biçimsiz
Ve en korkuncu kendime gereksiz
Bellek imgelerim
Yeşil yüzlü dostlarım
Cam elyafından
Kırılacak gölgelerinizle
Ve ben olmuş kişiliklerinizle
Hiçin varlıkları
Varlık anıları
Hoş geldiniz
Elimde değişim çizelgeniz
Sizi toprak yapacağım
Gömeceğim
Ve bir ertesi gün varsa eğer
Kızıldeniz kıyısında
Bir kızıl güneş kayasında
Kırk derecelik bir çöl rüzgârına
Sırtımı dönerek
Ve son kez balık renklerini düşleyerek
Artık soyutlanacağım.

Kamil Serdengeçti

Ra I*

Geçmiş bir yetenek durur sanki derinde
Deniz ışıkları ve dalgaların
Ve hiç anlatılmamış utkuların
Zamanı dövdükleri yerlerde
Bir mesaj gibi ehram kıyılarından
Ve çağların en eski, en katıksız ruhlarından
RA- I, okyanusa kalan
Beyaz bayraklı
Ve serin bir susuş gibi
Hiç anlatılmamış bir utkuyu anlatan
Bir anlık
Bir duruş, yalınca;
Ve güneşe giden en eski denizlerde
Islak, koyu, titrek bir kayboluş...

*Thor Heyerdahl'ın Güneş Tanrısı Ra adını verdiği ve Fastan Barbados'a giderken Atlantikte batan ilk Papirüs gemisi (1969)

Kamil Serdengeçti

Renkler

Renkler gölge
Renkler düşler
Renkleri döşer sessizlikler...

Kamil Serdengeçti

Renkler Ölünce

Şöyle geriye bir baktığında
Son rüzgâr da dinmişse ruhunu estiren
Sıra artık renkleri öldürmeğe gelmiştir:

Önce tüm yelpazesıyla kırmızı,
Sonra içli nüanslarıyla sarı
Sonunda tüm maviler,
Ve en kuytuda o acıklı gece lâciverti...

Ana renkler ölünce bileşimler kalır mı?

Kamil Serdengeçti

Rikkat

Sen aç ki gözlerini bu sanrılar neydi
Rikkat bir ermişin işiydi...

Kamil Serdengeçti

Ritim

Şu ritim: aksak, duraksak
Ânsızın
Coşkulara zıplar mı?

Ürkek, kapalı suskuları
Bir kanlı kamçı şaklar gibi
Yırtar ortaya dalar mı?

Kamil Serdengeçti

Rota

Görüyorum rotayı çevirdiniz açığa
Rüzgârı arkanıza aldınız
Pupa yelken
Dümen yeni ufuklara
Ufuklar ardında sonsuz ummanlara
Bu gemi gider
Bizim liman geride kaldı
Kıyıda kaldı
Kıçta kaldı
Bekler nafile
Gemi gider
Yollar açık olsun!
Yine de dikkat fırtınalara
Deniz oynaktır
Bu liman her zaman burada

Kamil Serdengeçti

Saat-i Kebir

İstemiyorum yeter
Durdurun
Şu atlı karıncaları
Cehennemi çıplatan ufkumuz
Yangına doysun
Çatlasın saat-i kebîr
Ve üstümüze yağsın
Buruk küllerce
Üstümüze
O sonsuz ruh ölüleri...

Kamil Serdengeçti

Sabır Taşı

Sabır taşı bu, sensizlikten çatlar mı?
Sonsuz ırmaklar
Susuzluktan kanar mı?

Kamil Serdengeçti

Sabine'in* Geçidi

Küçük bir geçit burada
Sabine
Yığınaklar altında
Kimsesiz sezgiler
Yumaklarca
Yumuk çileler
Bir iğne deliği
Ot dikenleri
Sarmallara sarılı
İlik mesajları

Ki Sabine
Zamanı kaldırıp boyutlardan
Bir geçiş türevinde
İlk umutları
Düşgör iklimlerine
Bir önsezi bilincinin
Garip ürpertisinde
Adayıp geçtinizdi

Kimbilir ne sevgisi
Sevgi de neydi
Sizin Sabine
O
İlk geçidinizdi
Ve son geçişiniz...

*: Latium'un kuzey doğusunda Apenin dağlarında yaşamış bir eski kavmin üyesi

Kamil Serdengeçti

Savaşı Ben Bitirdim

BAM BU DİBİ BAM BUM
BAM BU DİBİ BAM
Perde
Perdeyi aç
Işık ve ses
Sallanma kaç
Berkeley bir semt ise
San Fransisco'da
Ve yemyeşil
Azur mavisi bulutların
Kovaladığı beyaz göklerde
Sen doğacağın yeri bilmemişsin
A gözüm
Dur, sallan ve kaç
Baobab'tan söğüde
Kıç üstü
İniş
Ne yumuşak
Kim derdi ki
İsmi ne
Yanlış geliş
Kol tipi
Yan geliş
Vay canına
Vay be bre!
Bari yazı seçseydin
Bir yelpaze,
Küllerinden yeni bitmiş savaşın
Ve Hiroşima'dan ve Nagasaki'den
Işınsal emisyonlar
Tüm yetimlerin
Işınsal damarlarında
Ve lösemiler doğacak
Yetimlerin dünyasına

Bana ne
Suçum benim
Suçum ne
Ben efendim
Sonraya geldim
Savaştan
Hem bir yerde
Savaşı ben bitirdim
De yine
Niye
Bir bakıma hep böyle
Ben çekeceğim
Benden önce
Kilometrelerce filmler ve tonlarca sayfa
Kitabın savaşını
Cehennem ayazı
Bunaltıcı sarılardan

Istırap diyetlerini
O isimsiz ölülerin
Ve beyaz kokulara doğan
Bol Latince
Duygu torbaları bir çile
Döndür ki yumaklar dolu
Ve yıkık köprüler
Yangın yerleri,
Mezar evler, harabeler
Uygarlığın göz karaları
Ve sevgiye yasak ruh hücreleri...

Kamil Serdengeçti

Sen de Dostum

Sen de dostum,
Bir en güzel ikindide yitirirsen zamanı
Bir eskî, kırık tablada
Bir damla kül gibi
Yalnız
Parça parça
Umutlar gibi
Yıllarca
Kitaplarca
İnsanlığı yitirirsen ben gibi
Bükük, yıkık
Ve döne döne
Bir ikindide

Sen de dostum
Sus, sen de!

Kamil Serdengeçti

Sen Öğrettin

Bana sevmeyi sen öğrettin
Beni hiç sevmeden

Kamil Serdengeçti

Sensiz

Eski nöbetlerle günler şimdi
Belki seher anılarında akmaktadır.
O gülüşlerle öyküler şimdi
Kıvrım kıvrım dudaklardan ipek büyüler gibi ;
Son uykuma kadehlerce dolmaktadır.

Her neyse şimdi bir ülküyüm ben,
Bir rüya kabuğundan savrulup da hırçın sulara,
Alev alev
Dalga dalga
Bir dünya sonlanır gibi granit kayalarda
Yanan, ufalan
Bir türküyüm ben...

Kamil Serdengeçti

Sensiz Beethoven*

Sensiz açabilmek doğaya gözlerimi
Sensiz...bir sabah
İlk kez
Kendimle
Ve bir eksik var gibi...
Bir bütünün çözümü gibi
Duyabilmek
En katı toprağın altında
Kâinatın kayışını
Akışkan, kaypak
Ve her otuz metrede bir umulandan çok sıcak
Bir magma gibi
Merkeze doğru
En uzak bir çağrışım gibi kaçışını
Ve kaçıkça neden
Neden daha çok yakışını
Seçtiğimiz evren gibi bir yerde belki
Ve bir eksik var gibi...
Uzak bir tutku, bir ürküntü ki
Bir an içinde
Susmakta
Olduğumuz en gerçek ve korkunç varlık içinde
Bir motiv belki de
Bir "leitmotiv", ikiyüzyıl ve o kadar günden
Bir nota bağlantısı
Kalplerle duruş ve zaman arası
Ya da bir soruş yarısı:
"Sevmiş mi? Yaaa? Kimmiş?"

*Beethoven'ın ikiyüzüncü doğum yıldönümünde yazıldı

Kamil Serdengeçti

Serendip Tülleri

Sâkin ol bu örtüler
Serendip tülleri
Fûsun gizemleri
Bir son bulmaz rüyanın
Yürek perileri
O en ılık ürperişler
Ve rahvan râşeleri

Bir dilârâ büyüünde sana
Kalbimi sunarlardı...

Kamil Serdengeçti

Sessizlik Sessiz Gibi

Sessiz gibi derin, sessiz gibi sâde
Şu küçük kuş mu ümidin
Şu kanatlar mı?
Bir yaz tüylerince dalga dalga
Her çırpıntıda titreyerek umutlarca
Uçacak mor seherlere,
Yıllarca durmayacak
Sessiz gibi sâde
Sessiz gibi derin
Sessizliği yırtacak!

Kamil Serdengeçti

Sevgi Borsası

Sevdikçe
Her gün bir öncekinden daha çok
Her gün bir sonrakinden daha az
Sevgi
Katlanmış,
Kanatlanmış...

Bir de bakmışız ki bir gün
Sevgi uzaya çıkmış:
Sevgi uzayda
Uzayda sevgi...

Yeryüzünde:
Sevgisizlik kalmış...

Kamil Serdengeçti

Sevgi Kalır mı Sevmezsen?

Ben seni sevmezsem
Sen onu sevmezsin
Sen onu sevmezsen
O da kuşları sevmez

O kuşları sevmezse
Biz de sizi sevmeyiz
Biz sizleri sevmezsek
Sizler de onları sevmezsiniz

Siz onları sevmezseniz
Onlar da ağaçları sevmezler

Gayrı kuşlar sevilmezse yârim
Ağaçlar sevilmezse leydim
Sevgi kalır mı evrende?

Sevginin olmadığı yerde
Ben, sen, o, biz, siz, onlar
Kalır mıyız?

Kalırsak insan mıyız?

Kamil Serdengeçti

Sevgi Sözlery

Sevgiyi yazıyorum
Yazdıkça
Büyüyor sevgi
Şözler küçölüyor
Öyle ki
Bir zaman sonra
Sevgi sonsuz
Söz nokta
Yazacak şey kalmıyor...

Kamil Serdengeçti

Sevgi Yoksa Çiğler Geçidinde

Size en gerçek yeşilini ıslak filizlerin
Size düş örtüleri içinden
Buğulu çiğler geçidinden
Bir özgün tan kuşağında getirdim

Siz yeşili sevmezmişsiniz
Renkleri, düşleri, sisler ve çiğleri
Ve sabahları ağaran tan yerini
Sevmezmişsiniz
Tutulamayan şeyleri
Özgünlük ve özgürlüğü
Siz
Sizin olmayanı
Sevmezmişsiniz,
Sevemez
Nereden bilebilirdim?

Kamil Serdengeçti

Sevgiler Batımı

Güneş yine doğacak sevgiler batımına
Bir donuk ıssız turuncu
Ve siyâh buzlar hâleleri
Bu güneş içinize
Boşluğu akıtacak....

Ve siz, eski tangoların müziksiz adımları
Yitip giden yok duygular kalıpları
Siyah sisler içinde sessiz biçimler
Siz gideceksiniz
Arkanızda
Isıları sıfırlayan turuncu buz rüzgârları.....

Kamil Serdengeçti

Sevgiler Kaçtı Avucumdan

Gün ufka varırken bugün
Sevgiler kaçtı avucumdan
Boşluğa uçtular

Sevgililer
Onlar zaten yoktular

Bir silik yazı kaldı avucumda
"Seviyorum"
Kimi
Neyi
Bilmiyorum

Kamil Serdengeçti

Sevgiyi Gördüm

Sevgiyi gördüm perişandı
Saçları ıslak, yapış
Giysisi lime, yırtık
Bir kuru kemik yığını
Üstünde derisi, çatlamış
Gözler boş, bakış yok
Aç bilâç yürüyordu
Çamurlu yapraklarca hışır hışır
Yalpa yalpa, karayeller sarhoşu
Dudakları mordu
Zangır zangır titriyordu
Elimi uzattım görmedi
Gözleri sanki yoktu...

Sevgi bu kara sabah vakti böyle
Kuşluk öncesi
Bu kıvrım büklüm sokakta
Zehir gibi zemheriyi yüzleyerek
Ardında katran karası boşluklar
Nereye gidiyordu?

Nerelerden gelmişti,
Neler geçirmişti;
Sevgiyi kim terketmişti?

Kamil Serdengeçti

Sevseydim

Gerçek bu:
Sevmedim ben hiç kimseyi
Sevseydim,
Sevilirdim!

Kamil Serdengeçti

Sıcak, Sıcak Çok!

Öff sıcak,
sıcak çok sıcak oyy!
Güneş duble,
güneş güçlü,
güneş üçlü

Katlanıyor ağırlık
Bağıl bağıl terler yazı
Terler buram, akıyor
Çöktü üstümüze mendeneyle sıkıntı
Şıkıyor, bırakmıyor, salmıyor, gitmiyor
Bu yaz kara güneş yazı,
Kara terler, kara yazı

Bu yazgı
Günü bitti gitmeye
Daha hâlâ neyi bekliyor?

15 Ağustos 1999

Kamil Serdengeçti

Sıkıntı

Sıkıntı güzü öldürür
Yaprak yaprak
Bir sarı toprak
Güz ölüsünden
Kış açar
Yabana dek
Küçük kuş uçar
Kaçar
Gölgeler silindikte
Sıkılır ağaçlar
Susar
Sıkıntı sessizlik olur
Kurutur dalları
Özsuyu
Ve yaşamı,
Boğulur yamaçlar
Yamaçları bir suskunluk öfkesi basar
Durdurak yok artık
Bu melâl acı sarı
Bu hüznün toprak kanatları
Deşilir ruhlar
Cenderesinde
Ve sıkıntı mengenesinde
Bir güz vakti
Ölür ruhlar
Sıkıntı sesiyle...

Kamil Serdengeçti

Sıramızı Savdık

Sıraladık günleri
Günler sıra sıra
Önümüzden geldi geçti
Biz bakar iken öylecene
Sıramızı savdık geçti

Kamil Serdengeçti

Siyah Masa

Burada eylemler var,
Eylemlerin içinde gözler,
Gözlemler içinde

Ve o siyah masa:
Yokluk onun içinde!

Kamil Serdengeçti

Siyavuş'un Rüyası

Yine geldiler
Kopup da dilim dilim
Bir güz ıslaklığından
Gökkuşağının o turuncu kızları
Mor ağızlarında kan pıhtıları
Geldiler

Ve göğ gözlerle buldular Siyavuş'u
Omzunda bir mavi döner söner kelebek
Boynunda benlerin en aptalçası
Öylecene beklerken bir pasta rüyasını
Kim bilir kaç mumun bir o kadar yaşadığı
Ve ununa en salak gülüşlerle
Nice bir tozların
Sevi diye katıldığı
Bir kremalı pasta rüyasına
Ağlarken buldular

Yetmiş iki kişi dişiydi gökkuşağının kızları
Birer birer indiler
Ve bir ilâhî gülüşlerle sarıp etrafını
Bir çiğ damlası okşar gibi şer zambaklarını
Sessiz, tatlı ve derince
Delikanlı Siyavuş'un boynunu
Yetmiş iki yerden deldiler

Ve bir sarhoş umut gibi ak petrollerden
Son şarkısında bir ölüm kuğusunun
Son şansını da emdiler Siyavuş'un.

Kamil Serdengeçti

Siz GemiŖe Giden yolcular

Siz
GemiŖe giden yolcular
Gözleri kapalı
Gölgesiz siyah düzlemler üzerinde:
İki boyut
Bir de zaman
Uydurup kattığınız
Hayal katmanları

Delik deŖik karalarda tekrar tekrar
Silinen belleklerin
Acı boşlukları
Gerçekleri yutan
Yokluk girdapları

Bu gereksizlik artık
Sizin gereğiniz!

İŖin aslı
O iki boyuttur
Zamansız
Durur durur durur orda iŖte!
Düşlerinizdir geçmişiniz
Silinmiş belleklerde
Tutamazsınız
Her geri dönüşte tekrar tekrar
Silinir tüm çizgileri
Gider düzleminiz
Boyut bulamazsınız

Ya nerededir anılarınız?
Bilemezsiniz
Bulamazsınız!

Kamil Serdengeçti

Siz İnsan, Ben Mutsuz

Ben ne diyebilirim ki size
Siz gözleri uzaydan
Ruhu tanrıdan kopmuş
Dünyanın dibi kadar aç,
Yalçın kayalar kadar susuz
Siz tutsak, siz çıplak
Siz insan,
Ben mutsuz.

Kamil Serdengeçti

Son An

Son anında ne gördün
Son duyuşun neydi
Bir ömrün son noktası
Son gizem, son ses
Son öykü, son acı
Son salise
Söyle !

Kamil Serdengeçti

Son Dua

İşte görür gibiyim
Bir bakışla deldiğini
Zaman, gözler ve tozlar üzerinden,
Çilenin saklı, korkunç duasını
Bir bakışta...
Ve susar gibi
Sanki
Bir bezginlik
En eski gamların çaldığı
O parkta
Uzayda ve ağaçlar arasında
Özgürlüğe susar gibi
Bir ant, bir isim
Ve olgunluk ezgileri
Sanki iki kavram direnişi
Bir yalın çığlık girişimi
Ve sonu
Sona doğan dünyanın
Bir dudak açışta işte
En gizli sır gibi
Kadınlığın uzaya sunduğu
Bir satılmış dost gibi: Hayat
Ki çilenin duası dualara
Dualara duası
Hayat!
Hayatı deldiğini
O bakışta
Susar gibi...
Ve sonra, umursanmaz bir onmazlıkla yapışan
Son sesi de sildiğini
Kuruyan toprakta kan, kan
Ve en kutsal âminleri bayramlardan...

Kamil Serdengeçti

Son Ekler

Hep bu son ekler mi yazgıya
Son ümitler kapısı
Alında son çizgiler
Yaşamda son çizik...

Kamil Serdengeçti

Son Mantık

Sanki bu bir son
Son mu bu?
Durdur şunu ne olur
Söyle ona sözlerin yetmediği
Duygu gözleri
İç bakışlar
Bakışların tükendiği
Boşluklar
Ve bir en ince noktadan girilen girdaplar
Çıkış yok
Yok mu bu
Benim sonum
Son mu bu
Söyle
Sözsüz şarkılar dünyamın gözbebekleri
Ve sessiz
O şarkılar ki
Martılar alır kanatlara
Ve sabah sislerini yararak
Bulutlara taşırlar
Bulutlar
 bulutlar
 üstünde
 gizem kubbeleri
Sonsuzluğun tül örtüleri
Büyülerce diyemler
Sessiz ve sözsüz
Isız
Şarkı duyuşları
Fikirler
Fikir sezileri
Öngörüler
Olmamışı varsaymanın
Acı saydam öfkesi
Tek duyuş
Bu mu
Kalan
Bu son mu
Son son son ha
Son mu bu
Durdur
Durdur şunu ne olur
Bu çark dönmesin
Çelik dişleriyle
Dişliler
Mantık
Akıl
Ve zincirleri
Üstümüze inmesin !

Kamil Serdengeçti

Son Söz

Son sözümü sana yazardım sevdiğim
Son bir sözüm kalsaydı
Gecenin ışığıyla eğer
Umutlar yaşasaydı
Tanrı, doğa ve yer yer
Çitlembikler
Sevdiğim
Bu düzlem bu ikilem
Bari gerçek olsaydı

Kamil Serdengeçti

Son Şarkı

Yalvarırım sus!
Şu şarkıyı dinleyelim
Güneşlerden söyleyen
İlk çiçeklerden
Uzak göklere
Ebem kuşakları
Ve kavun içi gül sarısı
Bir gülerdem doruğuna
En aziz umutları
Bir ilk sevinç doğasında
Çağlayan köpüklerden
Maviyeşil yeşilmavi
Bal elâsı köpüklerden
Ey tanrım!
Bu öğlen öncesi kuytuları
En nazlı sanrılarla
Küçük kuş cıvıltılarına yükleyen
Şarkıyı
Sen ölürken
O yaşam veriyor
Allahım
Bu şarkı
Oyunu
Ele veriyor!

Kamil Serdengeçti

Sonra

Sonra...
Sonrası yok artık
Geleceğin geçmişte
Sen o yokuşta duradur
Bekle ki düzelsin soluğun
Ve o yolun sonunu
Yokuş aşağı tek soluk
Yuvarlanıp iniver!

Kamil Serdengeçti

Sonu

Soyut sonsuzluklar mı gerek bana
Külleri mi düşlerin
Bir buruk itimat bellekte
Yalvar yakar gidiyor.

Çağıl çağlayanlar
Bağıl kazanlar
Oğul kızlarım gidiyor.

Yalnız kal'alarda,
Kalem ayalarında
Bir titrek yaş olmuş hepsi
Ezik bayraklarla gidiyor.

Sana sormadım paşa kızım
Sevgin bir kürk tüyü mü ne?
Yeter ki ele vermeyesin beni
Başlanmamış işlerim bitiyor.

Kamil Serdengeçti

Sonuna Geldim

Bakın artık sonuna geldim
Sorun neydi bilmeden
Herkes yaşıadı
Bir ben
Yaşam nedir bilmeden...

Kamil Serdengeçti

Sorma

Bu anılar bir hiç
Bitmeyecek
Başlangıç noktasında
Bir senfonik susuş
Ve hürmetleri yeryüzünün
Bu anıları
Hiç bitirmeyecek:
Bir hiç

Gel istersen
Kurul soframa, sen de iç
Ki varsa kalmasın
Ne mersiye ne reddiye
Hiç bir özür kalmasın
Bir özü unutmanın
Anıları
Kalmasın
Da bu dağarcığa
Dört dörtlük allegro
Durak susuşları önünde eğilen
Bir ilk mezar beşiği
Betimleme ustalarının elinden ellerime
Anılar kaçarsa
Sökülüp iplikleri
Ve Semaileri bozarsa
Ters yön dönüşleri
Sırasıdır haykırmanın
Notayı beklemeden
Nereye, nereden, nasıl, niçin
Daha dün aklarını saydığın
Saygınlığına saçlarının
Kırışmada gergin cildin
Hücre anısı mı bu ?
Bellek nerede?
Düşlerde bellek oyunları
Bellek düşlerde
Düşlere düştüğünden
Beri
Anılar yarına
Bir duvar çizgisi çekeli
Beri
Anıları unuttuk biz!

Bitmeyecek, gidecek
Sökülüp iplikleri
Karışıp, dağılıp
Bir eylem tutamına
Bir düş anısında
Bir eylem sanısına
Bir sanı anısına
Biz içecek ve döne döne
Bulup bulutları

Halka halka gök kuşakları
Sonsuza dek soruları
Sorma
Kalsın diyeceğiz.

Kamil Serdengeçti

Sorular

Sorular, sorular...
Sorular yok artık
Çünkü
Cevapları kalmadı
Sorular, sorular,
Soruların...

Kamil Serdengeçti

Söz Bitti

Hayatı yaşadık
Hayat basitti
Açtı göz
Kapadı göz
Ve en sonunda işte
Bitti söz

Kamil Serdengeçti

Suskun Güneşler

İstemezdim
Yine önüme getirdiniz
Tüm güneş anılarımı
Yerkürenin en eski ucundan
Şu zavallı odama
Bir an, bir tanış
Ve buruk küller üzerinden
Güneşlerim benim
Dünya güneşleri
Benim
Dünyamın
Suskun güneşleri...

Kamil Serdengeçti

Susmak

Susmak çözüm değil belki
Konuşmak kördüğüm...

Kamil Serdengeçti

Şiirden Kaldırmak Şiiri

Bugüne yeniden doğmak
Kolay değil
Atmak gerek yükleri
Kahırlar, çileler
Ve ömür götür dertleri
Kalıplar ki tükenmişlik yoğurmada
Kalıpları atmak gerek
Anıların zahmeti, çekilmezliği
Anılardan kurtulmak gerek
Ve benliği bağlayan kabuklardan
Kuru çatır kara
Yozlaşım ödünleri
Hepsi de çöpe
İyi de
Kahırlar, kalıplar, anılar, kabuklar
Bağlar, uyumlar
Tüm bu benlik örtüleri
Bunları kaldır at
Altından ne çıkar?
Ya bunlarsa artık benliğin
Hiçlik çıkar altından
Benlik yerine
Yokluğu
Boşluk
O düşsel kavram boşluğu
Uyanınca bugüne

Bugüne doğmak yeniden
Ve şiirden kaldırmak şiiri
Belki de
Ölüm
odur...

Kamil Serdengeçti

Ŗiirin Terkisi

Ŗiirin terkisine bindirince gamları
Bir mahmur hüzün olur uçar tüy kanatları...

Kamil Serdengeçti

Tablonun Adı

Bu solgun sarı üzerine bindir kalan renkleri
Biçimler kaybolsun
Bırak dışarda kalsın o tutku renkleri, duygu renkleri...

Tablonun adı:
"Çıplak umutsuzluk" olsun;
Tuvalin karışmasın...

Kamil Serdengeçti

Tanrıkış

Tanrıkış dağına usul usul
Bir yeni iklim tırmandı
Ve oradaki son yaprak
Acı yeşilden kuru sarıya
Ömrünü tamamladı...

Kamil Serdengeçti

Tersine Rüzgâr Masalları

Aslında yaşam ne ki
bir ses vermez duvar boyu
zamanı kesen örgüler kimi
son bir boyuta yüklenen
grisi sessiz seslerin
nefesler öncesi soluk tuttuğu
girdaplar boyu dönüşümler içine
renge atmış gönül astarları
usanmaz tükenmeler işte gitti gider
tersine esen rüzgâr masalları...

Kamil Serdengeçti

Tivoli'ye Yürümek

En içkin bir tutkuyu silker gibi
Ve hiç umursanmadan
Bir zaman aşımında inmek Kopenhavn'a

Ve mevsimsiz bir güneşi
Sürükler gibi
Hiç duraksamadan
Doğruca yürümek Tivoli'ye...

Kamil Serdengeçti

Tramvaylarda Tangolar

O günler eskide eskiden öte
Kadıköy'den Moda' ya
Tenteli tramvaylarda hâlâ
Tangolar vardı
İlık ve serin yaz poyrazları
Üç dakikalık bir danstan
Ürkek bakışlar
Ve sonsuz susuşlar arasında
Bir ömürlük sevdâlar yaratırdı

Kamil Serdengeçti

Tutsak Duruşu

Yine bir tutsak duruşu
Bahar çalgılarının ardına
Yosunlu zaman örtüleri
Ve geveze bir güneş gibi
Dikildi geldi

İki nota arasına
Bir de dörtlük sığdırıp
En eski metronom vuruşları
Ve küskün esirgeyişler gibi
Susturmacasına
Ve yok oluşları kurtarmacasına
Geldi dikildi

Kamil Serdengeçti

Tutsaklığın Çeperi

Çeperini abartma hiç tutsaklığın
Dağlar var ki bir salt suya delinir
Hem itisi hem dürtüsü çek git diyene
Çember var ki bir söz olur girilir

Kamil Serdengeçti

Uçuk Pembe

Uçuk pembe bir renktir
Gel de tanımla
Kırmızısı ne kadar
Beyazı ne ölçü
Ya aktan çıkarsan yola
Hangi yollar gerek ala varmaya
Bir de kızıla çaldırırsan alını
Alını ak bir pembeye
Dön baba dön
Bekle ki varasın
Belki varırsın
Hadi pembe oldu diyelim
Ya uçukluğu
Onu nasıl yaparsın?

Kamil Serdengeçti

Uçuk Yeşil

Her şey iyi giderken
İnsanlar kırmızıyı severken
Siz bu tabloya nereden girdiniz
Benim uçuk yeşil sevdiğim?

Kamil Serdengeçti

Uçukluğun Renkleri

Siz söyleyin uçukluk ne renktedir
Her rengin üstüne bir gülüşler
Yoksa o devinim, o ivme midir
Her rengin içinde
Coşan ritimler midir
O ritimler üstünde
Eğilen, bükülen
Titreyişler, râhşeler
Canlardan canlara
Geçişen şu renkler
Renklerden renklere
Renklerle renklerin elele
Diz vurup, zıplayıp kavuştuğu
Bir cânım mahşer midir?

Kamil Serdengeçti

Umut Gelincikleri

Bir küçük umudum vardı
Küçük bir umut
Eski
Dediğim gibi bir umut
Şafakları tarardı
Her gündüz
Ve bir ılık gibi gece
Boşluğa uçar bir yerde
Haykırışa benzer gibi
Yapardı
Şeyler gibi bir varoluşta (1) susardı
Bir mor gül sanrısında
Bir ece
Bir altın gülüş
Bilmece
N'olmazdı
Yarap
Gönül adaları
Ve o söyleşi
Em ce kare (2)
Buzdan
Bir hız gibi
Maddesi
Bağırması
Ve sonra satması
Işır gibi
Tanrıya giden kanallara
Akması
Damla damla ve aç gibi
Doğmamış tanrılar akıtması
Islak ve saklar gibi
Bir hayat entropisi (3)
Ve belki bir çağrı gibi
On iki öte asırdan asılı
Ve Allahım buz gibi
Hızdan bir buz gibi
Enerjisi
Ve duyması
Gonca gelincik vuruşları duyması, dalga dalga,
Yeryüzüne açılan bir sabahı meselâ
Selâmlar gibi
Susan tanrıya
Susan tablolardan
Gotik (4) mezarlardan
Bir umut
Küçücük
Bir artık
Şiir gibi
Yarap
Dedemden kalan
Asırlar ve en küçük dedemden
Bana doğru her gece

İki devinişle bir çığlık arasında
Bacağımla ruhum arasında
Tükenmez kıvrımlarda
Bir varlık gibi
Acı, çaresiz
Bir umut
Akardı
Bir umudum vardı ak dillerine
Ben vardım
Ve guruldayan güvercinler belki
Senden benden ve o kurşunsu gümüşten
Dost güvercinleri...
Ayağı kırıkta,
Ve bir deney uğruna yakılmış beyni ile
Kaçamazdı, uçamazdı
Bizler varken ağzını açamazdı
O güvercinler
Damarlarında işte umudum dolaşırdı
Çekirdekli yuvarlar (5) gibi
Belki en eski tanrı gibi
Ekiprodüktif (6) ve sarı
Kükürt bağları
Renk görünmeyen tayf (7) duvarları
Ve yeter gücümüz vardı ve bilmediklerimiz
İki devinişle bir çığlık arasında
Eylemlerimiz vardı
Ve her şeyin ötesinde acımak
Acımak
Bir umut gibi Amsterdam garında
Dördüncü peronda
Bir otomatik midye yemiş
Ve beklemiş gibi
Belki Bruegel (8) ve insanlık gibi
Bir yerde üşümek
Bir yerde
Umut vardı
Ben kalamazdım
Ruhumu açtım umudu saçtım
Bir yerde
yalnız ben kaldım
ben yalnız...

1:varoluş (existence):(varoluşçu felsefede) bireyin kendi özünü (varlık,essence) bulabilmesi için gerekli olan, "bilinç ve sorumlulukla kendi kendini özgürce gerçekleştirme süreci"

2: $E=mc^2$ olan Einstein'ın kütle ve enerjinin aynı şeyin iki farklı görünümü olduğunu ve eğer kütle enerjiye dönüşürse, ışık hızının karesiyle kütle büyüklüğünün çarpımı miktarında enerji ortaya çıktığını gösteren meşhur denklemi. Bu denkleme göre, hiç bir şey ışık hızından daha hızlı hareket edemez çünkü bir cisim ışık hızına yaklaştığında kütlesi o kadar büyür ki daha hızlı hareket etmek için sonsuz sayıda enerji gerekir ve bu da imkansızdır.

3: Bir sistemde yararlı bir iş için kullanılamaz (namüsait) durumdaki termal enerji

miktar olup "S" ile gösterilir. Aynı zamanda, o sistemdeki moleküler düzensizlik ya da rastlantısallığın ölçüsüdür.

4:Avrupa'da 12.- 16. Yüzyıllar arasında özellikle kilise, katedral ve diğer dini yapılarda öne çıkan mimari stil.

5: Memeliler sınıfı dışındaki kuşlar, sürüngenler ve balıklar gibi hayvanlarda alyuvarlar çekirdeklidir.

6: Kendi benzerini oluşturma özelliği

7: (spectrum) Birleşik bir ışık demetinin bir biçmeden geçtikten sonra ayrıldığı basit renklerden oluşmuş görüntü: Güneşin tayfı, sıra ile şu renkleri gösterir: Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert, mor.

8: Manzara ve canlı ve gerçekçi köy hayatı resimleriyle meşhur 16. Yüzyıl Flaman ressamı.

Kamil Serdengeçti

Unutuğu Yaşama

Yaşam bir unutma biçimi
Unutuğu yaşama biçimi
Varsa, bütün beceri
Ah o geriden gelen temposu
Şemâda
Ürkek ve vahşî notaların
Buğulu sis gizemleri ardından
O ses ki
Var
Sen unut
Unutmayı
Sen
Sonsuza
O umutlar bulutuna
Yükle anıları
O anılar ki
Ansızın
En kara noktasından
Unutmuşluğun
Bağrını deler de geçer
Hatırlamazsın artık anı, anıyı
Ama acısı,
Sonsuz yıllar ötesinden
Sivri, keskin, acımasız
Yüregini ezer de
Kalır...

Kamil Serdengeçti

Uyanmak Semaillerde

Uhrevî bir nemlilikle sarılmış kucağın
Ve semavî dumanlar dolanmış boynuna
O yerde, fütursuz
Oturmaktasın
Ve olmayan nefesini semaîlere yormaktasın
Sen ki
Yepelek ve kendi beslek bir nakarat gibi
Önündeki türünün şarkısını bile
Daha okuyamamışın
Şurada yarı saydam bir nokta gibi
Ve umutsuz ve zavallı
Orada bir hayasız bakış ile
Ve sırtkan ve yapışkan
En tatlı uykuna peltek ağdalar katan
Simsiyah bir eylemde kalmışın
Sanma ki hâlâ bir sünen cevher gibi uzamaktasın,
Kopmadın, kopmazsın
UYAN :
Nefes gitmiş, sen hâlâ semaîlere yormadasın...

Kamil Serdengeçti

Uyuyan Denizler Rüyalarda

Sen sus ki denizler uyumada
Ve bırak kendini, sarıl
Asıl anlam bu durmada
Bir suskun seren direği
Ve belki en içten rüyalar gibi
Halka halka
Bir şeyler var ki
Bu denizler ortasında
Artık yok olmada...

Kamil Serdengeçti

Uzak Bilinç

Ve çok uzak bir bilinci büyütür anarız
İçimizde büyülü bir hayır
Dışımızda acıklı bir evet
Susarız

Kamil Serdengeçti

Uzak Kirpiklerde Bir Kıta Vardır

Kim bilir şimdi hangi kara kıtada
Yer göklerinden yedi kuşak
Bir puslu yağmur güneşi
Ve iklimler arasında
O son nokta gibi
Sen
Duruyorsun
Kâinatta rastladığım tek çıkış iken
Hâlâ
Yalnız
Susuyorsun
Islak ve sorgular dolu, ıslak ve uzak kirpiklerin
Benim azıcık kavramaksızın
O yorgunluğa anlamını sormaksızın
Ansızın bitirdiğim
Bir kara ve uzun kıta kavramında
Sonsuz açmazlar ve yollara yitirdiğim
Tek umut iken
Şimdi
Sana yaklaşmak istiyorum ki
Benim ezel kadar, yağmur kadar sevdiğim,
Kara ve yorgun
Kara ve sorgular dolu, uzun ve uzak kirpiklerin
Islaklığı hâlâ yanağımda
Sen yöksun
Çarpıştığım ve aştığım bütün noktalar gibi
Sen
Hep sonsun
Ve artık yöksun!

Kamil Serdengeçti

Uzar Gider Bitmez Ki

sevgisizlik canına tak demiş köprüleri deccal geçmiş
ecel buram ecesi etleri didiklemiş son söz bilmecesi
sanki teni beni seni gitmiş seslere susuş vermiş
büyük iş bu işin kencesi bencesi bir binlik cebinlik
ışkencesi tok yemiş yok bu varlık dönencesi
kendine salhane geçim bilencesi bileni yok bilsen
bu nesne devşirme becerisi becersen ki sen
sıfırlar sonsuzu zifiri zemheri zehiri içine
eksi sevgileri selvilerden devşir zerket
eskiler tükendi bileyci başında
belki bulursun sevgiyi zannet
bir keramet ara sahaflar çarşısında
bir kerim emanet altında
son göğün en alt safran katında
yok olmadı ebrûdan gir işin içine dışına
sonu sonra gören bilende durdur dışlıleri
keramet yer seni hani yokluk kabuğundu
varlığın hani durdurak yokluğundu
güz kızılı, tan sarısı, katmerli safran torbası
boyaları atanda vah pek vah yani
sana tek sana ey vah ki ne kısmettir
bir zar ki bu atarsan gidersin yeketek
yırtarsan tam isabettir
bilinmez ecem hikmeti ki bu ne devlettir
ece kuşlar, gece kuşlar
bir ötmez geçik yumurtaya gebe kuşlar
ebem kuşak, gök kuşak ağlama sen
ölmez geçidinde ot mu kaldı
halime bakarak sanma ki sen
sendeki ben bir de bu ten gerçeği düşleriz
biz gerçeğe giden köprüleriz
bilesi kazan yavuğunu küresi bilmez ki
sevgisizlik canına tak demiş köprüleri deccal geçmiş
ecel buram ecesi etleri didiklemiş son söz bilmecesi
ışkencesi tok yemiş yok bu varlık dönencesi
kendine salhane geçim bilencesi bileni yok bilsen
eksik sevgileri selvilerden devşir zikret
eskiler tükendi bileyci başında
belki bulursun sevgiyi zannet
son göğün en alt safran katında
keramet yer seni hani yokluk kabuğundu
varlığın hani durdurak yokluğundu
bir zar ki bu atarsan gidersin tekeyek
halime bakarak sanma ki sen
yırtarsan tam isabettir
ölmez geçidinde ot mu kaldı
bir ötmez geçik yumurtaya gebe kuşlar
bilesi kazan yavuğun su küresi bilinmez ki
bendeki sen bir de bu ten gerçeği dışleriz
biz gerçeğe giden köprüleriz
büyük iş bencesi bu işin ışkencesi bir cebinlik
sanki seni beni teni gitmiş susuşa ses vermiş

bu nesne devşirme becerisi becerirsen sen
zifiri sıfırlar zemheri sonsuzuna
bir kerim emanet altında zehir içene
belki bulursun sevgiyi zannet
bir keramet ara sahaflar çarşısında
sonu sonra gören bilende durdur düşleri
yok olmadı ebrûdan gir içeri
güz sarısı, tan yarısı, katmerli safran sofrası
boyaları atanda eyvah ki ne kısmettir
bilinmez hikmeti ecem bu ne devlettir
ebem kuşak, gök kuşak ağlama sen
halime bakarak sanma ki sen
sevgisizlik canına tak demiş köprüleri deccal geçmiş
sendeki ben bir de bu ten gerçeği düşleriz
biz gerçeğe giden köprülerimiz...

Kamil Serdengeçti

Üç Boyut İçre Zaman

Ve zaman başlamalı bir yerde
Güzelim sessizlikler ardından
Üç boyut, susunca içinde
Zamana başlamalı
O zaman
Bir eylemi kayıtlar gibi
Ve şirin
En eski eylemsizlikleri yerleştirip yeniden
Ve teker teker sıfatlar kullanarak içinde
Boyutların dışına taşıdığı
Sesinde
Zamanı başlatmalı
SEN:
Sustuğun zaman...

Kamil Serdengeçti

Ürperen Hatıralar

Hâtıralar ürperirken
Sükûtu sundular
Bir sabah selâmında dünyaya

Kamil Serdengeçti

Vakkas'ın Saati

Vakkas'ın bu saatine bir mim koy
Takır tukur öğütüyor ömrünü
Rakkas kesin içinde
Zaman el değıştirdi
Tanrıdan saate geçti
Saat
Mikrodalga fırın üstüne...

Kamil Serdengeçti

Varlarım

Vah vah benim varlarım
Bir kalıp yapıp sizden ben
Yokluğumu sağlarım
Ters basma
Tez kalkma
Düşüverir atalarım
Çınar yaprağına kavruk
Yaz sonu tırtılı olmak
Çınara da tırtıl
Yok, serviye baykuş
Kismet neye kıyamet
Bırak güneşi doğursun
Kıyameti indirme!

Kamil Serdengeçti

Varlıkların İçinde

Sen ki varsın
Varlıkların içinde
Bir eski destan boyutu
Ve uzun, ve yorgun
Döngüler içinde
Varoluşu geçtiğinde
Sen...

Kamil Serdengeçti

Varolursam Barişta

Bugün artık ben de
Ben de varolacağım
Bir kavrayış tutkusunda
Yeniden
Tüm çatlakları kıracağım
Aksınlar diye en keskin bir dönüşte
Kendimi gücüme kaptıracağım
Ve bağrış gibi bağrış gibi
Barişi yıkacağım!

Kamil Serdengeçti

Veda

Arkalara attık çocuklar
Gökyeşil dağlardan köpüklerle
Masmavi umutları
Doruk çamlarından
Çiğ yankıları
Buğulu töreler
Ve binbir sesi
Sessizliğin
Attık gider dünleri
Daha dün içimizi ısıtan
Sevgi güneşleri
Gider o gel günleri
Akar da gider
Çağlar da
Pınarlar dolu soruları
Buz pınarları
O doruklardan
Coşku büyüleri
Uçan taylor
Güz gizemleri
Ve pus buğulardan
Salkım kıvrım
Dün düşleri
Daha dünün gelecekte köprüleri
Dünleri attık biz çocuklar
Bildiğimiz günleri
Gitti gider
O tutulmaz tüyleri
Gökyeşil köpüklerle
Dağlardan aşağı
Umut
Mavileri
Bir de
Bu ses
Sessizliği...

Kamil Serdengeçti

Vur Bağıma

Vur bağıma erenler
Baran baran kızan yağsın
Kız hatrına gidenler
Bir tüy ruhu bilenler
Çıkmaz olmuş tutkalcası
Yansın da duran kalsın

Kamil Serdengeçti

Vurgular

Vurgular...

Bu vurgulardan bıktım
Sonsuz gece katmanlarınca
Beni deşen burgular

Kızıl kanatlarında
Kanlı kâbus kuşlarının
Hiçliğe varan kurgular

Bıktım artık
Kurmayacak, vurmayacak, burmayacağım

Kamil Serdengeçti

Yabani Sürgün

Yaprakların süprüldüğü bu eski parkta
Matem tütüsleri gibi çaresiz ve gri bir sonbahardı
Bir yabanî sürgün
Dehrin kaderi unuttuğu bir gün
Bir yaban sürgün gibi yabana sürgün
Islak topraktan çiglerle can aldı
Kurumuş yapraklarda çiğnenmiş anıları gübre yaptı
Dikildi rüzgâra karşı
İnce, körpe ve yaştı
Büküldü rüzgâra karşı
Ölü ruhlar aldandılar ağaçlardan
Silinir sandılar silkindiği yerde
Bir mevsimsiz gelecek tükenir bittiği yerde
Ve umudun gücünü yadsıdılar bilir gibi
Eğilmediler
Eğildi o;
Bükülmediler
Büküldü o ve sürdü
Eğildi, büküldü ve sürdü bir umut gibi
Çiğ, çıplak ve yeşildi
Tütüslerle gölgelendi bulutların getirdiği
Mayhoş damlalarında esridi kuytu yağmurların
Ve gücü dinmedi
Rüzgârlarla fikirlerin karıştığı bir saatinde sonbaharın
Sürgün, güneşi buldu!

Kamil Serdengeçti

Yakamoz

Geçen gece yine aradım duvarlar boyu
Sarhoş denizlerden o kırgın yakamozu
Her taşta, her yaprak ayası,
Her yosun parçasında durdum da bir bir,
Bir tanrı gülüşleriyle aradım onu...

Kamil Serdengeçti

Yalnızlığın Dostu

Arkadaş istemez bu kederler
Ürkütme sen kimseyi
Yalnızlığın dostu olmaz

Kamil Serdengeçti

Yankı Günü

Bir yankı günü yine
O belde
Denizin yosun kıyısında
Taş merdiven
Uç basamak
Kaybolur

Titrek mehveşim,
Şu uzak gün kıyısında
Bir o gerçektir:
Her şey
Kaybolur

Kamil Serdengeçti

Yasak

Billûr kristal bir ses ki
Dalga dalga
Bu yankılarda
Bir incecik tûller köprüsü
Bencileyin
Geçilmez
O anılar sınırına
Gün batısı, tan kızılı
Nerde varsan
Bir sanrıdır
İçeri
Girilmez

Kamil Serdengeçti

Yasak Kapılar

O eski yasak kapılar ki
Artık bir bir açılmada

İçlerinden teker teker:
Parçalanmış hayaller
Unutulmuş düşler
Tutulmamış sözler
Yarım kalmış eylemler
Yaşanmamış hayattan
Kara sıska gölgeler

Sonsuzluğa saçılmada....

Kamil Serdengeçti

Yeketek

Şimdi bir eski gündüz korkusu
Yeketek barış simgesi
Yazık bu kazıklar ötesi
Gelgeç te tenakuza yok de
Bu ne sansür, köstekli saatten
Oto kesme kendini
Kendine yedirme
İştah-ül azîm
Ve fermanları selâmetin
Sansar-ül kadîm
Sıkıysa yok de
Yok vallahî
Bu ne zerâfet
Bir lâti letâfet
İçindedir zulmet
Zulmeti hazmet
Ya bu zillet
Ya billahî
Bir kepâze
Show vakti
Nefesini kes
Nefsine kes
Otokat, kit kat...
Bu nefes
Ha ilk ha son
Ne nefes
Enfes!

Kamil Serdengeçti

Yeniden Paris

Belki Paris, belki sana yeniden geliyorum
İmgeler, duman ve bulutlar üzerinden
Bir çılgın arayış gibi
Esrik mavi
Ve gittikçe küçülen
Bir uçak ben
Varlık, bellek ve bulutlar üzerinden
İmgelerin en eskisini
Yaratmak yeniden
Ve sana inmek
Dönerek
Sesler, sesler, sesler ötesinden
Belki Paris
Yeniden...

Kamil Serdengeçti

Yeniş

Yedi kere yeditepe
Yedide yedi dede
Yemez miydi ye de de ye deye
Yedd-i emin yetti yemin
Bu yeminler neye
Yedi yedi yedide yedi de
Selâm kevser yetti yetmiş
Yeni yetme yetmiş yeme de ye
Deye deye yeter be yet de ye

Kamil Serdengeçti

Yeter

Yeter
Yeter be dosyalar
Dosyaların kâğıtları
Katlanın kapanın
Yırtılın savulun
Çıkın hayatımdan
İstemiyorum masaları
Tahta ve kesilmiş
Kesildiği yerde bitmiş
Yaşayan ağaçlarla
Tutsak kadavraları
Yeter
İnsanlığın ölü parmakları
Hücrelerim
Eşyalar dolu
Kutularca
Kutulardan kutularda
Kutulardan kutulara
Geçtiğim kutularca
Çevrem, odam
Dolmuşum, işyerim
Ve her yakası
Bir ayrı kopuk şehrim
Şehrimin parmaklıkları
Beni kendime gardiyan kılan
Isırgan yalıtları
Bırakın artık yakamı
Bugün çıldıracağım
İlk işim bir insan kalbi
Parçalayacağım

Bulursam...

Kamil Serdengeçti

Yeyyayye

Yeyle yaylan yemekten
Yalanma yutkunma
Yahşidir yamaçlar
Yollar yeşil yaylada
Yere yatmış yarimin
Yemenisi yırtılmış
Yüzündeki yaşlarla
Yanağını yaslamış
Yozlaşmaya
Yasak yok yani
Yatak yok
Yalanlara yeltenme
Yaz yelleri yeknesak
Yakut yüzüklerle yetinme
Yeni yüzyıllar yetmedi
Yalnızlığa
Yekeyek yaşantı yüzüstü
Yüzsüzler yerleşmede
Yersiz yetiler yakaralım
Yeter yetiş yalvaralım
Yunulmaz yarelerde
Yasları yakalım
Yalım yalaz yılanları yılgınlığın
Yaşam yekten yitmede
Yokluğa yanalım!

Kamil Serdengeçti

Yılların Beşığı

Bir beşik tıklar gıcır
Yıllar geçince
Hâlâ
Derinliğine
Sallar da anılarımızı
Anılar, ansılar ve tutkular ile hâlâ
En ve boy bilmediğimiz
Ve güzeldi ve yeşildi,
Ilık, ıslak, sıcak bir şeylerdi geçti işte
Yaşam, varlık ve anlam üzerinden
Dediğimiz...
Bilmediğimiz...

Kamil Serdengeçti

Yırtılan Çağrı

Siz susun
Kara gök yankıları
Ve en acıklı bir çağrının
Yırtılışı gibi
Evrensel susuşta
Yalnız
Onu dinleyin
Benim
En eski ve küçük sevgilim
Sisim ve yokluğum
Kardeşim
Ve bana geçen evrenim
Evrenimin adını
Bu hazin unutuluşta
Ve yalnız
Akşamlar inerken gözlerine
Kimbilir
Hangi uzak sular çığlığına
Bir yankı oluşunu
Ve öylece
Kaldığı yerde
İçimde
O en uzak köşemde
Sessiz
Artık kayboluşunu

Kamil Serdengeçti

Yordamlar

El yordamı
Göz yordamı
Yordamlar yordu beni
Bu o yerden geliş ise
Yordamsız gidiş var mı?

Kamil Serdengeçti

Zaman Aşımı

Bir zaman aşımı çağrısı bu
Kuşların sessizliği
Seçenekler tükendi
Öğrensek de bundan sonra
Ne çıkar denizler coğrafyasını
Biz
Köprüleyemedik ki gönül adalarını
Esneklikler tükendi

Biz ki sözleri çok sevdik
Batan güneşe karşı şimdi
Sözler ne çare
İçerikler tükendi...

Kamil Serdengeçti

Zaman Bayramı

Zamanın bu boş gününe bayram yaptık
Biz sanki çocukları aldattık
Evrenin gecesine umutlar yaktık
Var mıydık?
Çocuklarımıza baktık
Ya dedeler, dede toprakları
Orada bir virgül, serviler bıraktık
Ve üstlerine bayramımızı yaptık
Bir dönüş, yarın bu
Biz bayramımızda yarını yaktık
Var mıydık?

Biz sanki
Kimi aldattık?

Kamil Serdengeçti

Zaman Salıncaklarında

Zaman salıncaklarında
Biz
Sallanır
Zaman içre dört boyut
Aynalar ve kişiliklerimiz
Zamana
Değişen
Zamanla
Zaman içre boyutsuz
Sallanır
Eylemlerimiz
Biz
Küçük karelere bölünmüş düzlemlerde
Bir boyut ta düştü katıp
Üç boyutlu ve derin
Var saydığımız
İki boyutlu ve tek kare
Resim
Sevgilerimiz
Zamanla sallanır
Zaman içre takılı
Bir küçük birinde
Ve uzak
Zaman salıncaklarının
Bir artık indiğimiz yerinde
Bir resim-kare birimde
Noktalı bir düzlemde
Çizgisi çekilmiş
Sallanır hâlâ durur
Biz
Küçük karelerden düzlemlerde
Eksiksiz sanki
Çizgiler sanırız
İlişkiler ve eylemleri
Kavga, dostluk ve sohbetleri
Çizgileri bağlar keser boyutlar katarız
Salıncaklara atarız
Oysa üçüncü boyutlar, dördüncü boyutlar
Hayâlimizin yamadığı
O çizgiler iki boyut bir düzlemde
Çizgi bile değildir
Noktalardır sallanan
Kopuk salıncaklarda
Kuru noktalar ki boyutsuz
Sonsuz
Ve sonsuza dek yanyana gelmesi umutsuz
Gerçek şu ki biz çizgiyi noktadan yaparız
Ve çizgiden boyutlar varsayarız
Ortak ve Derin
İlişki, Sevgi ve Bağlar
Zamanda
Acı sarıdan çıkan

Ve yedi kuşaktan dolayıp gözümüzü bağlayan
Renklerle dolu
Kan boyutları
Damla damla sallanan
Sivri, gıcırtılı salıncaklarda
Olmayan noktalara çizgi,
Çizgilere boyut,
Boyuta zaman
Zamana anlam
Anlama renk katarız
Aklımızda
Kendimiz kanarız
Sallandığımız
Akıl salıncaklarında
Bir iş yaptığımıza
Ve işin acısı
Acıklısı
Aslında
Derin, derinlik
Yalnız içimizdedir
Çünkü
Biz
Sallanırken zamanda
Umut umut umutlarla
İnanırız hâlâ
Kendimizin bir boyut olduğuna
İçimizde katlansak
Düzlem, çizgi olsak başka gözlerde
Bir nokta kadar değersiz
Bir nokta kadar asılsız
Bir nokta kadar anlamsız
Doğada
Hâlâ
Boyut olduğumuza
Zaman salıncaklarında
Bir boyut belki
Artık salıncaktan indiği
Zamanın ölümle kesiştiği
O son ve gerçek noktada.....

Kamil Serdengeçti